

[1944 மார்ச் 16]

5. வரவு-செலவுத்திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும்
கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,17,86,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,21,77,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்தார்கள் யாரும் இருக்கையில் இல்லாததால் அவை மொழியப்பெறவில்லை.

மானியக் கோரிக்கைகள் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விருப்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் ** புத்தகமாக அச்சிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் சொன்ன பின்னால் என்னுடைய பதிலை தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாதாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுடைய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை நல்கிய உங்களுக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் நிலைமை பற்றிய மானியக் கோரிக்கை என்ற தலைப்பில் இங்கே அனைத்துத் திட்டங்கள் பற்றிய ஒரு விளக்க உரையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு 1977-க்குப் பின்னாலும், அடுத்து 1980-க்குப் பின்னாலும் எந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டிலே உழைக்கின்ற வர்க்கத்திற்கு பரிவு காட்டி வந்திருக்கிறது; அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறது என்பதை கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் பெற்றிருக்கக்கூடிய நன்மைகளை நன்றாக இந்த நாட்டு மக்கள்

** 483-843-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பித்தலுள்ளன.

1984 மார்ச் 16]

[திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

அறிவார்கள். அந்த வகையில் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கு பரிவு காட்டி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகின்ற ஒரு ஒப்புயர்வற்ற அரசு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

தொழிலாளர்களின் மேல் அக்கறை கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு பல காலக் கட்டங்களில் திருமகள் ஆலை, குடியாத்தம் ராமலிங்க குடாம்பி ஆலை, திருப்பூர் போன்று இன்னும் பல தொழிற்கூடங்களில் வேலை நிறுத்தங்கள் பல ஏற்பட்ட போதிலும், அந்த பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு முன்னின்று நடத்தி தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் தீர்வு காணக்கூடிய அளவிற்கு நல்ல பல திட்டங்களை இந்த அரசு செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே அருமையான தெளிவுரையாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதுபோன்று தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கருதி இந்த அரசு போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களின் மேல் எந்த அளவிற்கு பரிவு காட்டி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறது என்பதையும், அவர்களுடைய அணுகுமுறையை இந்த அரசு நல்ல முறையில் அணுகி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று பேச்சு வார்த்தைகளில் ஒப்பந்தத்தைக் கண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோல் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை. ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் மாதங்களில் நடைபெற்ற இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக 26-9-1983 உடன்படிக்கையினால் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற சுமார் 25,000 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு ஊதிய உயர்வு பெற்று, அவர்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

அதே நேரத்திலே, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், திருச்சி மாவட்டத்திலே திருவெறும்பூர் தொகுதியில் செம்பட்டுப் பகுதியில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள், நீண்ட பலகாலமாக தொழிற்கூடங்களில் பணியாற்றுகின்ற அந்தப் பணியாளர்கள் இதுகாறும் இருப்பதற்கு இல்லங்கள் கூட இல்லாத அளவிற்கு அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பேர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் இடங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அங்கே வீடுகளை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்

[திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

[1984 மார்ச் 16]

துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு, எத்தனையோ வகையான குடியிருப்பு இல்லங்களை அமைத்துத் தருகின்ற திட்டங்களை உருவாக்கி வெற்றி கண்டு கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு, அந்த தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் குடியிருக்கின்ற பகுதிகளை அவர்களுக்கே உரிமைப்படுத்தி, அரசு அதற்கான கடனுதவியும் வழங்கி, அவர்களுக்கு இல்லங்களை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவேடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, தொழிற்சாலைகளின் பக்கத்திலே அந்த கிராமங்களிலே குடியிருக்கிற தொழிலாளர்கள், சுகாதார வசதியின்றி அவதியுற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீர் அப்புறப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதை முறையாக எழுதிக் கொடுத்தும், நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதனால் துர்நாற்றம் அடிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அந்தத் தனியார் நிறுவனங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை உடனடியாக கவனித்து, நடவடிக்கை எடுத்துக் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையிலே, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் திருவெறும்பூரில் ஒரு பாய்லர் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அந்த பாய்லர் தொழிற்சாலை கிட்டத்தட்ட 14, 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு பணியாற்றக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு தொழிற்கூடமாக இருக்கிறது. அந்த பாய்லர் தொழிற்சாலையில் பணியாற்றுகின்ற அந்த தொழிலாளர்களுக்கு இதுகாறும் அந்த நிறுவனத்தின் சார்பிலே போக்குவரத்து வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை. அந்த பி.எச்.இ.எல். அந்த தொழிலாளர்களுக்கு சொந்த பொறுப்பிலே பஸ் வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் இருந்தும் கூட அவர்களுக்கு இதுகாறும் பஸ் வசதிகள் செய்து தரவில்லை.

கடந்த 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு போராட்டத்தை துவங்கி அதன் அடிப்படையிலே தமிழக அரசுக்கு கேட்டு, இதுவரைக்கும் 20 சோழன் போக்குவரத்து பஸ்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1 ஆண்டுக்காலம் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு உள்ளாக பேருந்துகளை வாங்கிக் கொண்டு, அரசு பஸ்களை அரசுக்கு நாங்கள் ஒப்படைத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தும், அந்த ஒப்பந்தம் இதுவரைக்கும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இதனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள சிற்றூர்களுக்குப் போக்குவரத்து இடையூறுகள் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக போய்ச் சேருவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லை. எனவே அந்த நிறுவனம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, அந்த நிறுவனத்தின் பொறுப்பிலே உள்ள பஸ்களை வாங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 16] [திரு. எம். அண்ணாநாதன்]

அடுத்து, தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் என்ற பெயரில், ஆலோசனைக் குழுக்கள் எல்லாம் இந்த அரசு அமைத்து ஆங்காங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய நிலைமைக்கு ஏற்ப சில நல்ல திட்டங்களை, எல்லாம் நடத்துவதற்குள்ள ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கிறது. சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய 3 இடங்களிலே இந்த ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைத்து செயலாற்றி வருகிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், திருச்சி மாநகரம் தமிழ்நாட்டினுடைய மையப் பகுதியாகும். அந்தப் பகுதி தொழிலாளர்கள் நிரம்பிய தொழிற்கூடங்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதியாகும். அந்தத் திருச்சி மாநகரத்திற்கும் இந்த தொழிலாளர் நல சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் என்றால், திடீரென்று தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றபோது அவர்கள் தங்கள் நிலையை எடுத்துக் கூறுவதற்கு அவர்கள் மதுரைக்குச் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதோடு அந்த ஆபத்திலே சிக்கிய தொழிலாளி தன்னுடைய கையையோ, காஷ்யோ இழந்த பிறகு, அவன் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று, அனுமதிக்கப் பட்ட பிறகு, அவன் மதுரைக்குச் சென்று தன்னுடைய நிலையை எடுத்துக்கூறுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் அந்தத் தொழிலாளியினுடைய குடும்பம் மிகப் பெரிய பாதகத்திற்கு உள்ளாகிறது. ஆகையினாலே அந்தத் தொழிலாளி ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தாலும், அவருடைய துணைவியாரோ, அல்லது குழந்தைகளோ, அல்லது உற்றார்களோ, அந்தப் பாதுகாப்புக் குழுவினிடத்திலே சென்று எடுத்துச்சொல்லி, உடனடியாக நிவாரணம் பெறுவதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் அளிக்கும் வகையில், திருச்சியிலும் அந்தப் பாதுகாப்புக் குழுவை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் அமுல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே அவைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தமிழ்நாடு அரசின் சார்பிலே தான், அதாவது பல நிறுவனங்களிலே கோர்ட் அளித்த தீர்ப்பையும் 12-3 ஒப்பந்தத்தையும் நடைமுறைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளாத சில கர்ட்டெனிகளமீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற ஒரு அருமையான உத்தரவை தமிழ்நாடு அரசு தந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை நினைக்கின்றபோதுதான் நான் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழிலாளர் நலத்துறைக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள்மீது அக்கறை காட்டுகின்ற அரசு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற வகையில், தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயக் கூலிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற

[திரு. எம். அண்ணா தாசன்]

[1984 மார்ச் 16]

வகையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற நிதியாக ரூபாய் 5 ஆயிரம் முதல் 10 ஆயிரம் வரைக்கும் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பம் மேம்பாடு அடவதற்கும், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை மனதிலே கருதி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு ஒரு அருமையான திட்டத்தை இந்த அவையிலே வைத்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தினால் கட்டிடம் கட்டுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய சந்ததியினருக்கு, அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு இங்கே வைத்தார்கள். அதற்காகவும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று ஏராளமான திட்டங்களை இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு செய்திருக்கிறது. இன்னொன்று, அதாவது தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி திட்டம் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைகளை அமைப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்தமைக்கு நான் பாராட்டுத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் சடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அந்த வகையிலே சேலத்திலேயும், அடுத்து, மேட்டூர் அணை பகுதியிலேயும், அடுத்து திருச்சிராப்பள்ளியிலும், அதேபோல இன்னும் சிவகாசியிலுள்ள தொழிலாளர்கள் பகுதியிலேயும் அந்த மருத்துவமனைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு ஒரு சில திட்டங்களை இங்கே கூறியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே திருச்சியிலே ஆரம்பிக்க இருக்கிற 50 படுக்கைகள் கொண்ட அந்த மருத்துவமனையை திருவரும்பூர் பகுதியிலேயே அமைக்க வேண்டும் என்று நான் என்னுடைய கோரிக்கையாக வைத்திருக்கிறேன்.

அந்தக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதியிலே வந்து, அந்த மருத்துவமனையை ஆரம்பிப்பதற்குண்டான இடத்தை பார்வையிட்டார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். அந்த மருத்துவமனையை உடனடியாக கட்டுவதற்கு இடங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் கோருவது, என்னுடைய பகுதியிலே, கிருவறம்பூர் பகுதியிலே அமைக்கப்படவிருக்கும் அந்த மருத்துவமனைக்கான இடம் சிட்கோ நிறுவனத்தாலே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களிடத்திலேயும் கேட்டிருக்

1984 மார்ச் 16] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

கிறார்கள். அவர்களும் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் தாமதம் இல்லாத அளவுக்கு அந்த மருத்துவ மனையை அந்தப் பகுதியிலே அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காரணம், அந்தப் பகுதி சிறு தொழில் கூடங்கள் நிறைந்த பகுதி மட்டும் அல்ல, மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளும் இருக்கக்கூடிய பகுதி. அதில் அன்றாட கூலியாட்களாக பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு பகுதி. அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால், உடனடியாக அந்த மருத்துவமனையை அங்கே நிறுவ வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருச்சி மாவட்டத்திற்கு, திருச்சி பகுதிக்கு 50 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர்கள் மருத்துவ மனையை கொண்டு வருவதாக அறிவித்ததற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தேபோல இன்னும் இந்த அரசு செய்திருக்கிற நல்ல சாதனைகளை, இங்கே கேட்டிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். விவசாய பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற அந்தப் பகுதிக்கெல்லாம் விவசாய காப்புறுதித் திட்டத்தை அமல்படுத்துகின்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது போன்று பல நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. இத்தகைய நல்ல திட்டங்கள் ஏனைய ஆட்சிக் காலத்திலே நிறைவேற்றப் படவில்லை என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும். அப்பேற்பட்ட ஒரு சீரிய திட்டத்தை தொழிலாளர்களுக்கு அன்பு காட்டுகின்ற அருமையான திட்டத்தை இன்றைக்கு உருவாக்கி தந்திருப்பது, தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தாம். அவர்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னால்தான் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை மதிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்டு, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க, அதிகாரிகள் பேச்சு வார்த்தைக்கு முறையாக அழைக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னால்தான், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்கிற உயரிய கொள்கைக்கு ஏற்ப பணியாற்றுகிறார்கள்.

இதனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நாட்டிலே இருக்கிற உழைக்கும் வர்க்கம், பாட்டாளி வர்க்கம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அந்த பாராட்டுக்கள் எல்லாம் வருகிற சாரணத் தூலேதான் அவற்றைத் தாங்க முடியாமல், எதிர்ப்புக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இன்றைக்குப் பல சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக் கொண்டு, தகராறுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு சுட்டிக் காட்டியுரைப்பதிலேன்.

[திரு. எம். அண்ணா தாசன்] [1984 மார்ச் 16]

ஆக தொழிலாளர்களை மதிக்கின்ற வகையிலே, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற வகையிலே, தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய் 'க்கூடிய திட்டத்தை வகுத்து தருகின்ற முறையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சிதான், இதுகாறும் வரைக்கும் 1977-க்குப் பின்னாலே 1984 ஆம் ஆண்டு, இந்தக் காலம் வரைக்கும் 'பல திட்டங்களை தொழிலாளர்களுக்காக தீட்டித் தந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிற ஒரே அரசாங்கம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசாங்கம்தான் என்பதை நான் ஆணித்தரமாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்து, அதை ஏன் என்று கேட்க ஆளில்லாமல், வீதியிலே அல்லாடிக் கொண்டு, இடம் தெரியாமல் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு விந்தபிறகு தான் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற வகையில், நிதி உதவி கொடுப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், தனியார் கம்பெனிகளாக இருந்தாலும், அரசு நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குள்ள உரிமையை அவ்வப்போது கேட்பதற்குள்ள ஒரு முறையில், பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு அணுகி, சில சமயம் முதலமைச்சர் அவர்களே அத்தகைய பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைச் சமூகமாக முடித்து வைத்துத் தந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த கால வரலாற்றிலேயே, சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு, இந்தக் காலம் வரைக்கும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத் தவிர, வேறு எந்த முதலமைச்சராவது, இது போன்ற திட்டங்களைத் தீட்டி, இதுபோன்ற அணுகு முறையைக் கடைபிடித்திருக்கிறார்களா என்று எதிர்க்கட்சியினர் யாராவது நிச்சயமாக கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டும். அதற்கு வக்கு இல்லாதவர்கள் திறமை இல்லாதவர்கள் இன்றைக்கு எதை எதையோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பொன்னான அரசு, புரட்சியான அரசு பாட்டாளி வர்க்கத்தினிடம் பரிவு காட்டுகிற அரசு, ஏழைகளின் அரசு, 'ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணோம்' என்ற ஏற்றமிகு கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அரசு என்று சொல்லி, இந்த வாய்ப்பு நல்கிய, துணை சபாநாயகருக்கு என் நன்றியைச் சொல்லி, உரையை முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சுமரசம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் என்னுடைய உணர்வுகளை இந்த மன்றத்திலே பகிர்ந்து கொள்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன். "ஆண்டவன் எனக்கொரு முதலாளி,

1984 மார்ச் 16] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அவனுக்கு நான் ஒரு தொழிலாளி'' என்றார் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். கலை உலகத்திலிருந்து புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன என்ன கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்தக் கருத்துக்களை யெல்லாம் மனதிலே பதிய வைத்து ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் அந்த எண்ணங்களை உணர்வுகளை மனதிலே வைத்து மிகத் திறமையாக செயல்படுகிறார்கள்.

இது ஒரு தொழிலாளர் நல அரசு என்பதற்கு இலக்கணமாக தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த அடிப்படையிலே உழைப்பவரே உயர்ந்தவர் என்ற அடிப்படையிலே உழைப்பும், நேர்மையும், திறமையும் உயர்வதற்கு வழிகள் என்று சொல்லக் கூடிய இலக்கணத்தின் அடிப்படையிலே உருவான இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை வைப்பதிலே பெருமைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் அண்ணாமிக் தத்துவத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகளை விவரிக்கும் ஆற்றல்மிகு மானியக் கோரிக்கைகள். ஒரே நாளில் ஒரே சட்டத்தால் ஒரே கையெழுத்தால் ஒன்றே கால் லட்சம் பேர்கள் இந்த அரசாங்கப் பதவிபெற்றார்கள் உதவி பெற்றார்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வந்திருப்பது எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சர் மூலமாக வந்திருப்பதுதான். பட்டம் பெறாமல் பதிவு பெறாமல் வாழ்க்கையில் கைவிடப்பட்டவர்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், கணவனை இழந்தவர்கள் எல்லாம் வாழ்க்கையின் ஓரத்திற்கு ஓட்டிவிடப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் வாழ்வதற்கு வேண்டிய உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்து நல்ல சத்துணவுத் திட்டத்தைத் தந்தவர் புரட்சித் தலைவர் தான். அந்த அரசில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மிக அருமையான தொழிலாளர் நல கோரிக்கையிலே நான் நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன், மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

22 மாநிலங்களிலே மிகக் குறுகிய காலத்திலே அதிகமான தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்துள்ள ஒரே முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான். மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் உழைப்பவர் போற்றும் அரசு. ஆனால் தொழிலாளர் விரோத அரசு என்கிறார்கள் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ள 22 மாநிலங்களிலே மிகக் குறுகிய காலத்திலே மிக அதிகமான தொழிலாளர் நல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்த அரசு இந்த அரசுதான். அது மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகிற மேற்கு வங்கத்திலே உள்ள அரசைவிட அதிகமான அளவுக்கு புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிய முடியும், வேறு

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 16]

எங்கும் இப்படிப்பட்ட சட்ட திட்டங்களை குறுகிய காலத்திலே தேவையானவற்றை கொண்டு வந்ததாக சரித்திரம் இல்லை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குள்ளே உள்ள இதர மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடிய வகையிலே புதிய சட்டங்களையும் சட்டத் திருத்தங்களையும் கொண்டுவந்துள்ள அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒன்றுதான் உண்டு என்பதை எத்தனையோ காரியங்களை முன்பு வைத்து எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

சின்ன சின்ன இழை பின்னிப் பின்னிவரும் சித்திரச்சிங்காரச் சேலையடி, என்று பாடுவார்கள், அது மட்டுமல்ல அறிஞர் கண்ணா அவர்கள் ஒரு நேரத்திலே தமது திராவிட நாடு இதழிலே எழுதுகிறபோது செந்தமிழ்நாட்டு கைத்தறி நெசவு சேலை, வேட்டிகள் வாங்குவீர், திராவிட நாட்டு கேடும் வேண்டி சிங்காரசு ஆடைகள் வாங்குவீர் என்றெல்லாம் எழுதியிருந்தார்கள். அந்த உணர்வை மனதிலே வைத்து கைத்தறி நசிந்து போகாமல் இருக்கின்ற வகையிலே எண்ணிப் பார்த்து இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் பெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுக் காலமாக கோரிக்கை இருந்து வந்தது. அந்தக் கோரிக்கையை இதுவரை மத்திய அரசோ இதர மாநில அரசுகளோ நிறைவேற்றவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் உள்ள மேற்கு வங்கத்திலே கூட கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பாதுகாக்க பத்து காப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கருணாநிதியின் 7 ஆண்டுக்கால ஆட்சியிலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளி துன்பு துயரங்களை நன்கு உணர்ந்திருக்கிற இந்த அரசு தான் முதன்முதலாக பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மூட்டை பல சுமந்தேன் முதுகெலும்பொடிய பாடுபட்டேன் தேடி வந்த காசைக் கொண்டு தேனாபிஷேகம் பால்பழம் தேனும் படைத்தேன் என்றெல்லாம் மூட்டை தூக்கும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஆண்டவனைப் பார்த்து காளியைப் பார்த்து கருணமனு போட்டுக்கொண்டிருந்த காலம் இருந்தது. உழைப்பாளர்களுடைய நிலையை, கலைமுல் மாலை வரை என்று இல்லாமல் இரவு பகல் என்றும் பாராமல் ரத்தத்தை வியர்வையாக்கிக்கொண்டு உழைக்கிறார்களே இந்த மூட்டைதூக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு முதன்முதலாகக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்து பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்ததும் புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் என்று சொல்வதிலே நாடு பெருமைப்படுகிறேன்.

1984 மார்ச் 16] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அது மட்டும் அல்ல, வீடு கட்டும் தொழிலாளி வீதியிலே தூங்குகிறான்.. கூடி அந்த மாளிகையில் கும்மாளம் போடுகிறான்” என்று எல்லா ம. வீடு கட்டும் தொழிலாளர்கள் நிலையைப் பற்றி பாடிய நேரம், பேசிய நேரம் வருந்திய நேரம் ஒன்று உண்டு. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கருது தன்னுடைய கடும் உழைப்பால் மாட மாளிகைகளையும், கூட கோபுரங்களையும் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, ஒலைக் குடிசைகளில் ஒண்டி வாழ்கிறார்களே கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் அவர்களைப் பற்றி கம்யூனிஸ்டுகளின் மேற்கு வங்க அரசோ அல்லது மற்ற அரசுகளோ கவலைப்பட்டதுண்டா? என்றால் இல்லை. அவர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. கட்டிடத் தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்டு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுத்து சட்டமுன்வடிவை கடந்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரில் அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதும் அதனை நிறைவேற்றுகின்ற வாய்ப்பு உண்டா? உருவாக்கித் தந்து ஆளுநர் உரையில் கூட அதனை குறிப்பிட்டு காட்டி இருப்பதும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு தானே தவிர இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த அரசும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அது மட்டும் அல்ல, “வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்று சொல்வார்கள் அந்த அடிப்படையில் உழைக்கும் வர்க்கத்தைப் பழிவாங்குவதற்காக ஆலை அதிபர்கள் தொழிலாளர்களை தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்து ஆண்டுக்கணக்கில் விசாரணை என்ற பெயரால் காலம் கடத்தி பட்டினி போட்டு பணியை வைத்தார்கள். இந்த அவல நிலையைப் பேர்க்கி தொழிலாளர்களை பாக்கத்தான் தற்காலிக வேலை நீக்க காலத்திற்கு வழக்கை ஊதியம் வழங்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் மூலம் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட முதல் 90 நாட்களுக்கு 50 சதவீதம் ஊதியமும் 90 முதல் 180 நாட்கள் வரை 75 சதவீதம் ஊதியமும், 180 நாட்களுக்கு மேற்பட்டால் முழு ஊதியத்தையும் பெறமுடிகிறது என்கின்ற ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்ததும் இந்த அரசு தான் அதுவும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல, கடந்த 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தலைமை நீதிமன்றம் வழங்கிய ஒரு தீர்ப்பில் பணிக்கொடை பெறுகிற தொழிலாளர்கள் பணிக் கொடை பெறுகிற ஒவ்வொரு ஆண்டும் 240 நாட்களுக்குக் குறையாமல் பணி செய்திருக்கவேண்டும் என்றும், ஒரு ஆண்டில்

[கூட்டம் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 16]

240 நாட்களுக்கு குறைவாக பணி செய்திருந்தால், அந்த ஆண்டிற்கு பணிக் கொடை பெறத்தகுதியில்லை என்றும் சட்டநிலையை எடுத்து விளக்கியது. ஆனால் இதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் பெற்று வந்த உரிமை பறிக்கப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தப் பணிக்கொடைச் சட்டத்தை உடனே திருத்தி ஏற்கெனவே தொழிலாளர்கள் பெற்றுவந்தது போல வேலை செய்த நாட்களின் எண்ணிக்கையை கணக்கில் எடுத்து கொள்ளாமல் பணியில் இருந்த ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் பணிக்கொடை கணக்கிட்டு வழங்கவேண்டும் என்று மேற்கு வங்கம் உட்பட இந்திய துணைக்கண்டத்தில் உள்ள 22 மாநிலங்களிலும் கோரிக்கை எழுந்தது. ஆனால் மயூனீஸ்டு ஆளுகின்ற மேற்கு வங்கமாக இருந்தாலும் சரி இதர இந்தியாவில் இருக்கின்ற எந்த வித தொழிலாளர் அரசு என்று சொல்லக்கூடிய எந்த மாநிலமானாலும் இதனைப்பற்றி கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று மத்திய அரசு பணிக்கொடை திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாக அறிவித்தது என்றாலும் இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. பணிக்கொடை திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர தாமதிக்கிற ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்கிற காரணத்தால் இனியும் மத்திய அரசு கொண்டுவரட்டும் என்று காதலுக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு பணிக்கொடை திருத்தச் சட்டத்தைக் கடந்த 17-11-83-ல் தமிழக சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. பணிக்கொடை திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர மேற்குவங்கம் உட்பட வேறு எந்த அம் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்பதை இந்தச் சந்நாப்பத் தலை சொல்லிக் கொள்வதிலே நான் உண்மையிலேயே மெத்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 24 மாதங்களில் 430 நாட்கள் பணி புரிந்துள்ள தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று மேற்கு வங்கம் உட்பட இதர மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டுகிற விதத் திட்டம் காண்டு வந்திருப்பது, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கும் வகையில் ஒரு சட்டத் தகக் கொண்டு வந்திருப்பது மகிழ்ச்சியுடையதாகும். புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசுதான் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமையடைகிறேன்.

மிகக் குறைந்த ஊதியத்தில் தினக்கூலி, கேஷுவல், டெம்பரரி, மற்றும் பதிவி என்ற பெயர்களில் ஐந்தாண்டுகள், பத்து ஆண்டுகள், பணிப்பாதுகாப்பின்றி, எந்த நேரத்தில் வேலை போகுமோ என்று பயந்து நித்தம் நித்தம் செத்துப் பிழைக்கின்ற நிலையிலே இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகப் பணி நிரந்தரமும் உரிய ஊதியமும் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அரசின் பொறுப்பில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் உட்பட பல நிறுவனங்கள் இந்தச் சட்டத்தை அமுல்

1984 மார்ச் 16]

(டாக்டர் கே. சமரசம்)

படுத்தியுள்ளன. சில தனியார் நிறுவனங்களைச் சார்ந்தவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து நீதிமன்ற திற்குச் சென்று தாமதப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையி் அரசாங்கம் நல்ல திட்டத்தை, ஆரோக்கியமான திட்டத்தை, தொழிலாளர்கள் விரும்பும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற தொழிலாளர் அரசாக, புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

நிர்வாகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் எழுகிற தொழில் தகராறின்மீது அரசு சமரச செயல் நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறபோது இருதரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்டால் ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இல்லை என்று சொன்னால் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை அரசு நீதிமன்றத்திற்குத்தான் அனுப்ப முடியுமே தவிர தொழிலாளர்களுக்காக நிர்வாகம் ஏதாவது இடைக்கால நிவாரணம் தரவேண்டும் என்று உத்தரவிட அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு பல்வேறு இழப்புகளைச் சந்தித்து பட்டினிக்குள்வாவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்த நிலையில் கடந்த 1981 நவம்பரில் பம்பாய் மற்றும் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளைச் சார்ந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு ஆண்டுக்கணக்கில் ஊதியத்தை இழந்து பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் சொல்லொணாத் துன்பத் திற்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பம்பாயில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டன. இப்படிப் பட்ட நிலையில் 13 ஆலைகளை மத்திய அரசு ஏற்று நடத்தப் போவதாகத் தற்போது அறிவித்துள்ளதையும் அறிவீர்கள். இந்தியாவின் மான்செஸ்டர் என்று அழைக்கப்படும் பம்பாய் பொலிவு இழந்து காணப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த மாதிரியான காட்சியைத் தமிழகத்திலே காண வேண்டும் என்றுதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தவரும், இந்த நாட்டை ஏழரை ஆண்டுக்காலம் ஆட்சி புரிந்தவருமான கருணாநிதியும், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும், 1982-ல் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போனால் பிரச்சனையில் தீவிர கவனம் செலுத்தினார்கள், தென்னாட்டின் மான்செஸ்டர் என்று அழைக்கப்படும் கோவையும் பம்பாயைப் போல ஆகாதா என்று எண்ணினார்கள். அதை லவத்து அரசியலில் ஆதாரம் தேடலாம் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதை யெல்லாம் முறியடிக்கும் வகையிலே, அந்தக் கனவுகளை யெல்லாம் தூள் தூளாக்கும் விதத்திலே, கருணாநிதியையும், கம்யூனிஸ்டுகளையும் நன்கு புரிந்திருக்கிற காரணத்தாலும், தொழிலாளர் பிரச்சனையில் தீவுகாண அரசுக்கு இருக்கிற சிரமங்களையும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தாலும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிற்சாலை சட்டம் பிரிவு 10 பி-யைப் பயன்படுத்தி, தொழிலாளர் கோரிக்கையை அப்படியே ஏற்று சைமா பார்மூலாப்படி பேஸஸ் கொடுக்க உத்தரவிட்டுத்தான் நீதி மன்றத்திற்கு வழக்கை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

(டாக்டர் கே. சமரசம்)

[1984 மார்ச் 16]

அதுமட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகள் பிரச்சினைகளில் இடக் கால நிவாரணம் கொடுத்து உத்தரவு பிறப்பிக்க, கதவுகளைத் திறப்பது போன்றவற்றைத் தடுக்க தொழில் துறை சட்டம் 10-பி என்ற பிரிவை மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசு கொண்டு வந்திருந்த காரணத்தால்தான் 1982-ல் தொழில் அமைதியை நிலை நாட்ட முடிந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மிக அருமையான, மிகத் தேவையான, நல்ல திட்டங்களைத் தொழிலாளர் களுக்காகப் புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு— முப்பதாண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டில் நிறைவேற்றப்படாத தேவைகளை உணர்ந்து அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை இந்த அரசு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20)

இந்த அரசு தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தமிழகத்தில் உள்ள பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் முன் வராமல் அரசியல் ஆதரவற்றவர்களைப் போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என்பதில்தான் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். இந்தப் புதிய சட்டப்பிரிவை இங்குள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தையும் 480 நாட்கள் பணி செய்துள்ளவர்களை நிரந்தரமாக்க மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு கொண்டு வந்துள்ள சட்டத்தையும் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட மேற்குவங்க அரசு, தங்கள் மாநிலத்திலும் இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரிடத்திலே நேரிலேயே அந்தச் சட்டங்களின் நகல்களைக் கேட்டுப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமின்றி மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கு கடிதமும் எழுதிக் கேட்டு அந்தச் சட்டங்களின் நகல்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அந்த அளவுக்கு உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உயர்வுக்காக மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசு ஆற்றியுள்ள ஏராளமான சாதனைகளில் ஒருசிலவற்றை மட்டுமே இங்கே நான் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். இவைகளெல்லாம் தொழிலாளர் விரோதச் செயல்களா? ஏழாண்டுக்காலம் முதலமைச்சராக இருந்த கருணாநிதி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாரா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. தொழிலாளர்களோடு தோழமை உணர்வு கொண்டவர்கள் என்றும், தொழிலாளர் வர்க்கம் என்றும் சொல்கின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் கூட கொண்டுவரப்படாத பல்வேறு நல்ல சட்டங்களை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே முன்னோடியாக இந்தத் தமிழக அரசுதான் கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்று சொல்லி பெருமைப்படுகிறோம்.

1984 மார்ச் 16]

(டாக்டர் கே. சமரசம்)

ஆகவே தொழிலாளர்களைப் பற்றி மிக அக்கறையோடு பேசுகிறீர்களே உங்களது கட்சியின் ஆட்சி நடக்கின்ற மேற்கு வங்கத்தில் இந்தச் சட்டங்களில் ஒரு சிலவற்றையாவது நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களா? தொழிலாளர் நலன் காக்க தமிழகத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அரசு கொண்டு வந்துள்ள அதவிட அதிகமாக தொழிலாளர் நல சட்டங்களை எங்கள் அரசு மேற்கு வங்கத்தில் கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்று பட்டியல் வெளியிடத் தயாரா? மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் என்ன என்பதைப் பற்றிய முழு விவரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றது. ஆகவே இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தொழிலாளர் நலன் காக்கும் அரசாக இந்த அரசு இருக்கின்றது. இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு எத்தனை திட்டங்களையும், சட்டங்களையும் போட்டு உடனடி நிவாரணம் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வரிவகை செய்து தொழிலாளர்களைப் பாதுகாத்து இருக்கின்றது, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கின்றது, தொழில்கள் வளரக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றது என்பதற்கு இன்னும் ஏராளமான காரண-காரியங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கமுடியும். அவற்றிலே ஒருசிலவற்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் எடுத்துத் தருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் சருதுகிறேன்.

இந்த அரசை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். காரணம் என்ன? இந்த அரசைத் தொழிலாளர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். காரணம் என்ன? இந்த அரசை முதலாளிகள் பாராட்டுகிறார்கள். காரணம் என்ன? இந்த அரசை நடுத்தர வர்க்கம் பாராட்டுகிறது. காரணம் என்ன? இந்த அரசு செய்த சாதனைகள் தான் அதற்கெல்லாம் காரணம். ஆனால் ஒரு கட்சி ஆளுகின்ற கட்சி என்று வந்துவிட்டால், ஆளுகின்ற தன்மைக்கு வந்துவிட்டால் பிறகு இயற்கையாகவே சரிவு என்பது ஒன்று இருக்கும். எதிர்க்கட்சிகள் வளரும் என்பதுதான் ஜனநாயகத்தில் இருக்கின்ற ஒரு நமபிக்கை. ஆனால் 1977-க்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு இதுவரையிலும் எந்த ஒரு எதிர்க்கட்சியும் 00001 என்ற அளவுக்குக் கூட வளரவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஆட்சியை எப்படி நடத்தவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவராக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார் என்பதுதான் அதற்குக் காரணம்.

சாங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன சருதுகிறார்களோ, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரின் உணர்வு என்னவோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதைச் செய்யத் தவறியதோ மற்ற அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறதோ அவை அனைத்தையும் நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு அரசாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மிக நல்ல முறையில் வளர்வதற்கும் உயர்வதற்கும், மேலும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் உரிய வாய்ப்பைப் பெற்று இருக்கின்றது.

ஆனால் இன்றைக்கு மற்ற அரசியல்வாதிகள் சொல்வது ஒன்று, செய்வது ஒன்று என்ற நிலையில் இருந்து அப்படிப்பட்ட முறையைக் கையாள்கின்ற காரணத்தால்தான் எதிர்க்கட்சிகள் ஒவ்வொன்றாக இருப்பதை எல்லாம் இழந்து கொண்டு போகின்றன. மக்களின் ஓட்டு விழுமா, விழாதா என்ற நிலையில் ஒரு சந்தேகத்திற்குரிய நிலையினை ஏற்கெனவே நடந்த தேர்தல்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி விட்டதன் காரணத்தால், இனி மக்களிடத்திலே செல்கின்றபோது அவர்கள் ஆதரிப்பார்களோ, மாட்டார்களோ என்று சந்தேகம் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் வேறு வழிகளில், குறுக்கு வழிகளில் வருவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே மக்களுக்கு அவர்களிடத்திலே நம்பிக்கை இல்லை என்பதை அவர்களுடைய நடைமுறைகளே எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே ஒரு தலைசிறந்த அரசாக, தொழிலாளர் நல அரசாக, மக்கள் உணர்வுகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அரசாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு இருக்கின்றது என்பதற்கு 108 காரணங்களை என்னாலே இங்கே வைக்க முடியும். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு சில காரணங்களை மட்டும் இங்கே சொல்ல அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டு, சொல்கிறேன். அந்த காரணங்களைச் சொல்கிறபோது நான் பெருமைப்படுகிறேன். இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால், உடல் உழைப்புத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால், 24 மாதங்களில் 480 நாட்கள் பணி புரிந்துள்ள தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால், தொழிலாளர்களின் தற்காலிக வேலை நீக்க சாலத்திற்கு வாழ்க்கை ஊதியம் வழங்கச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால், ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு சர்வீஸ் கார்டு கொடுக்க இருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால், குறைந்தது, 20 நபர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் பணிபுரியும் நிறுவனங்களுக்குத் தான் போனஸ் வழங்க வேண்டும் என்றிருந்ததை, குறைந்தது 10 நபர்கள் அல்லது அதற்கு மேலும் தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிற நிறுவனங்களுக்கும் போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்ட காரணத்தால், குறைந்தது 100 பேர்கள் அல்லது அதற்குமேல் பணிபுரிகிறவர்கள் உள்ள நிறுவனங்களுக்குத் தான் மாசுரி நிலையான சட்டம் பொருந்தும் என்று இருந்ததைக் குறைந்தது 50 பேர் பணிபுரியும் நிறுவனத்திலுள்ளவர்களுக்கும் பொருந்தும் என ஆணையிட்ட காரணத்தால், ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ வசதி அளித்த காரணத்தால், சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வரலாறு காணாத ஊதிய உயர்வு வழங்கிய காரணத்தால், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தியாவிலேயே அதிக ஊதிய உயர்வு வழங்கிய காரணத்தால், தொழிலாளர் நலனையும் தொழில் அமைதியையும் நிலைநாட்ட தொழில் தகராறு சட்டத்தின் 10(1) பிரிவின் கீழ் நீதிமன்றங்கள் அல்லது நடுவர்மன்றங்கள் விசாரணைக்காக அனுப்பிவைக்கப்படும்போது அரசு தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக ஒரு தொகையை

1984 மார்ச் 16]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

வழங்க வேண்டும் என்று ஆணையிடுவதற்கு வகை செய்து புதிதாக இடைக்கால நிவாரணமாக ஒரு ஊதிய உயர்வினை அல்லது இதர சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடவும், கதவடைப்பு செய்வதைத் தடுக்கக்கூடிய வகையிலும் அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் 10-பி என்ற புதிய பிரிவு சேர்க்கப்பட்டு திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், தொழிலாளர் ஒருவர் தொடர்ச்சியாக 8 நாட்களுக்கு மேல் வேலைக்கு வராதிருந்தால் அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுவதற்காக மாதிரி நிலை ஆணைகளில் அல்லது சான்றிட்ட நிலை ஆணைகளில் உள்ள விதிமுறை மாற்றப்பட்டு அவர் வேலைக்கு வராது இருந்த நாட்கள் தவறான நடத்தை என்று மட்டுமே கருதப்பட்டு தனனிலை விளக்கம் கோரி, பிறகு விசாரணை நடத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்த காரணத்தாலும், தொழிலாளர்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உணவகங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மேல் முறையீடு செய்யும் பொழுது அத்தகைய அலுவலர்களுக்கு, வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு சம்மன் அனுப்பி கட்டாயமாக விசாரணைக்கு வரவழைக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கும் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்த காரணத்தாலும், 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதிய சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்ட அட்டவணையிலுள்ள வேலைகளுக்கும், தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறை) நாட்கள் சட்டத்தை நீட்டித்துள்ளதன் பயனாக இந்த நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் தேசிய பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் பெற உரிமை பெற்றுத் தந்த காரணத்தாலும் தமிழ்நாடு தொழிலாளர்கள் கல்வி நிறுவனத்தை இந்த அரசு ஓர் உயர்மட்ட நிறுவனமாக்கி அதன்மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் உரிமைகளையும், நலன்களையும் விளக்குவதோடு மட்டுமல்லாது பல சட்ட விவரங்களையும் அறிவிக்கும் நோக்கத்துடன் “உழைப்பவர் உலகம்” என்ற மாத இதழ் ஒன்றை 15-9-1978 முதல் வெளிவருகின்றதோடு மட்டுமின்றி, இந்நிறுவனம் பட்ட தாரிகளுக்கு உயர்தரக் கல்வி பட்டமாகத் தொழிலாளர் நிர்வாக மேற்படிப்புப் பட்டம் ஒன்றை வழங்கவும் வகுப்புகள் நடத்துவதற்கும் ஆணை பிறப்பித்த காரணத்தாலும் பால்வள நிறுவனத் தொழிலாளர்களுக்கு முதன்முதலாக போனஸ் வழங்கிய காரணத்தாலும், தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு முதன்முதலாக போனஸ் வழங்கிய காரணத்தாலும், தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவன ஊழியர்களுக்கு முதன்முதலாக போனஸ் வழங்கிய காரணத்தாலும், செலம்மாகனசைட் தொழிற்சாலையை அரசுடமை ஆக்கி தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சலுகைகள் வழங்கிய காரணத்தாலும் சென்னை வரும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் நல்ல வசதியோடு மிகக் குறைந்த வாடகையில் தங்குவதற்கு “ஜீவா இல்லம்” கட்டித் தந்த காரணத்தாலும், தொழிலாளர் நலவாரியத்திற்கு அரசு சார்பில் ஆண்டுதோறும் சுமார் ரூ. 19 இலட்சம் வழங்க ஆணையிட்ட காரணத்தாலும், வேலைநீக்கம்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 16]

செய்யப்படுகின்ற தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே நேரடியாக நீதிமன்றம் சென்று தீர்ப்பு பெறுகின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தாலும், தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் சமரச செயல் நடவடிக்கைகளுக்கு வர மறுக்கின்றவர்களுக்கு சும்மன் அனுப்பி வரவழக்கும் அதிகாரத்தை தொழிலாளர் துறை அலுவலர்களுக்கு வழங்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய காரணத்தாலும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு செய்து குறைந்தபட்ச ஊதிய சட்டத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்துள்ளதாலும், குறைந்தபட்ச ஊதிய நிர்ணய குழுவில் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களில் தீர்வாகத் தரப்பிலோ, தொழிலாளர் தரப்பிலோ யாரேனும் ஒருவர் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்தாலும், விலகிக் கொண்டாலும், சரிசமமான பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்ற அடிப்படையில் அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை செல்லாது என்ற நிலையினை மாற்றி குழுவின் பரிந்துரையினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்த காரணத்தாலும் அனைத்து தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களுக்கும் தேவையான திருத்தம் செய்து சட்டரீதியான சலுகைகள் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தொழில் அதிபர்களின் பிரதிநிதிகள், அரசு அலுவலர்கள் குழுவினை அமைத்து அந்தக் குழு வழங்கும் பரிந்துரைகளை சட்டத் திருத்தங்களாக கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால், பொதுத்துறை, கூட்டுறவுத் துறை நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால் தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் தொழில் தகராறு எழுப்பி தொழிலாளர் துறை மூலமாக நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தீர்ப்பு பெறுகிற வாய்ப்பினைத் தடை செய்கிற வகையில் கருணாநிதி ஆட்சியில் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி அமைத்திருந்ததைக் கலைத்ததால், தொழிலாளர்கள் தொழிலாளர் நீதிமன்றம் போன்ற பலவேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்போது “கோர்ட் பீ ஸ்டாம்பு” ஒட்ட வேண்டுமென்று திருந்ததை ரத்து செய்தது, லகத்தரி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு, பாரம் தூக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, கடை நிறுவன ஊழியர்களுக்கு, சாயப-சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு, பட்டு நெசவு தொழிலாளர்களுக்கு, முந்திரி தொழிலாளர்களுக்கு, வாண்டிரி சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு, திரைப்படத் தொழிலாளர்களுக்கு, தோல் பதனிடும்

(முற்பகல் 11-30)

தொழிலாளர்களுக்கு, காப்பி-தேயிலை சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு, சோப்பு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு, பாத்திரத் தொழிலாளர்களுக்கு, எதயல் தொழிலாளர்களுக்கு, மருத்துவமனைத் தொழிலாளர்களுக்கு, ஆட்டோ மொபைல் தொழிலாளர்களுக்கு, அச்சுத் தொழிலாளர்களுக்கு, தனியார் மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு, தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களுக்கு, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு, அரிசி ஆயில் மில் தொழிலாளர்களுக்கு, செங்கல், ஒடு தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, ஜவ்வரிசித் தொழிலாளர்களுக்கு என்று இங்கே தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் குறைந்தபட்ச ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிற சட்டத்தை அரசு திருத்தி அமைத்தது.

1984 மார்ச் 16]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அதுமட்டுமல்லாமல், முன்பு நடந்த கருணாநிதி ஆட்சியிலும். ஆளுநர் ஆட்சியிலும் 14 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன, மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கும், வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கும் புரட்சித் தலைவர் அரசு முதலிடம் கொடுத்தது. மூடப்பட்ட ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட வங்கிகள் மூலமாகவும், அரசே நேரடியாகவும் பல்வேறு வசதிகளை அளித்தது. பின்கண்ட தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டன.

லோட்டிஸ் மில்ஸ்—கோவை, சக்தி டெக்ஸ்டைல்ஸ்—பொள்ளாச்சி, சோமசுந்தரம் சூப்பர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்—முத்தனேத்தல்—முகவை, பிரகாஷ் மில்ஸ்—கோவை, தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்—திருப்பூர், ராஜா மில்ஸ்—மதுரை, பத்மா மில்ஸ்—சென்னை, சிவகுமார் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்—நெல்லை, இந்தியா மீட்டர்ஸ்—சென்னை போன்ற ஆலைகள் எல்லாம் திறக்கக்கூடிய நிலை உருவாக்கப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்லாமல், கடலில் மூழ்கி சங்கு எடுக்கும் தொழிலாளி அவர் தொழில் செய்யும்போது இறந்தால் அவரது குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்தது. சங்கு எடுக்கும் தொழிலாளிகள் உபகரணங்கள் வாங்குவதற்கு 50 சதவிகித மானியம் வழங்கப் படுகிறது.

குறைந்தது 10.117 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்புள்ள மலைத் தோட்டத்தில் 30 பேர்களுடைய அதற்கு மேலும் வேலை செய்தால் தான் இந்தச் சட்டம் அமலாகும் என்ற நிலையை மாற்றி, 5 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்புள்ள மலைத் தோட்டத்தில் 15 தொழிலாளர்களுக்குக் குறையாமல் வேலை செய்தால் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இப்படி எண்ணற்ற ட்டங்கள் எந்தெந்த வகையில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அவற்றை கண்டறிந்து, தொழிலாளர்கள் லலையென்றுச் சொன்னால் உலகமே இல்லையென்று சொல்கிற அளவிற்கு அங்கெங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்து நிற்கு தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளையும், உதவிகளையும் தந்த காரணத்தால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசை தொழிலாளர் நல அரசு என்று மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள்; இந்த மன்றம் பாராட்டுகிறது; நாடு பாராட்டுகிறது; நானும் பாராட்டுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு.ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் மற்றும் நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்கிற வாய்ப்பு பெற்றதிலே நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த நல்ல வாய்ப்பை எனக்கு அளித்து இருக்கிற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 16]

மாமன்றத்திலே பீடுநடை போட்டு பெருமிதத்தோடு உள்ளே நுழைகிறபோதும், பல்வேறு சட்டங்கள் தொழிலாளர் நலனுக்காக இயற்றிக்கொண்டிருக்கிற நல்ல அரசினுடைய சார்பிலே, நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளை, எங்கள் இங்கே அனுப்பி வைத்திருக்கிற வாக்காள பெருமக்களை சந்தித்து சொல்கிற போதும், தொகுதி வாரியாக மக்களுக்கு நாம் ஆற்றியிருக்கிற பணிகளைப் பற்றி சொல்கிற போதும், உள்ளே வந்து வெளியே போகிற போதும், ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலே இருக்கிற எங்களுக்கு மனநிம்மதி இருக்கிறது என்பதை முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மனநிம்மதி என்று நான் சொல்கிறபோது பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் கேட்கலாம். இந்த மன நிம்மதி மற்றவர்களுக்கு இல்லையா அதை ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லையா என்று நீங்கள் கருதக்கூடாது.

எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும், மக்களிடம் 1977 ஆம் ஆண்டு இதய தெய்வம் மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவற்றையெல்லாம் சொல்லி ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வரவேண்டும், இந்த இயக்கம் அரியணையேற வேண்டும், இங்கே அண்ணாவின் ஆட்சி அமையவேண்டும் என்று பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்களோ அந்த முயற்சி வெற்றி பெற்று இருக்கிறது. இந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்த லட்சோப லட்சம் தொண்டர்கள் இந்த அரசு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்ததற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அமைந்த பிறகு தான், இந்த அண்ணா ஆட்சி அமைந்ததற்குப் பிறகு தான், முறையாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த வகையில் நமக்கு ஒரு மனநிம்மதி கிடைக்கிறது.

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், 1972-லே இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விழுது விட்டு வளரக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டபோது, அது தட்டுத் தடுமாறி நடை போட்ட நேரத்தில், தமிழகத்தில் மாறுபட்ட கோணத்தில் ஒரு ஆட்சியை அமைப்போம் என்று சொல்லக் கூடிய அந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து, தொழிலாளர் பெருமக்களின் உணர்வுகளை இந்தத் தமிழகம் எப்படி மதிக்கிறது என்பதை நாம் உன்னிப்பாக கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆண்ட காலத்தில் தொழிலாளர் பெருமக்கள் உரிமைக்காகப் போராடிய நேரத்திலும், அந்த வாய்ப்பைப் பெறுகிற நேரத்திலும், தொழிலாளர்களுக்கான நலச் சட்டங்களைக் குறித்து யாரும் கவலைப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் நலனைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. காரணம், நாங்கள் தான் இந்தியாவிற்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுத்தோம் என்று சொல்லி ஒரு மாயையை ஏற்படுத்தி, அந்த மாயையிலேயே மக்களைச் சிக்கவைத்து தங்கள் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டு வருகிற முயற்சிகளை எடுத்துவந்தார்கள்.

1984 மார்ச் 16]

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

அது மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர்களின் உரிமைக்காக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காத காரணத்தால், அந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள நிலைமைக்கு வந்தது. வர்களை முறையாக கவனிக்க வேண்டும், அவர்களுடைய நிலை உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். அந்தக் கனவை நிறவேற்றுவதற்கு அண்ணா அவர்களுக்கு அடிக நாட்கள் ஆட்சியில் இருக்க வாய்ப்பில்லாமல் இரண்டாண்டு காலத் திலேயே நம்மை விட்டுச் சென்றார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அரியணை ஏறி ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் எந்த வித ஆர்வமும் காட்ட வில்லை. அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் எந்தவிதமான முற்போக்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்காதது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான முடிவுகளை எடுத்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலேதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா வழியில் ஒரு அரசு அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, பல்வேறு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அவர்களுக்குச் செய்து தரவேண்டும் என்று சொல்லி பல எண்ணங்களை வெளியிட்டார்கள். நான் இங்கே ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டில் மரியாதைக்குரிய தொழிற்சங்கத் தலைவர் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் ஓடுகின்ற பேருந்தில் பாதுகாப்பற்ற நிலையில், அரசுக்கு எதிராக, தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்கு ஆதரவாக சில கருத்துகளைச் சொன்னார் என்பதற்காக, சில நடவடிக்கைகளை அது குறித்து எடுத்தார்கள் என்பதற்காக, அதற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள், அவரை ஓடுகின்ற பேருந்தில் கத்தியால் குத்துகிறார்கள். வெளிநாட்டிற்குச் சென்று திரும்புகிற புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இதை விமான நிலையத்தில் கேள்விப்படுகிறார். நேராக விமான நிலையத்தி் இருந்து திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்களைச் சந்திக்கச் செல்கிறார். அந்த உதாரணத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு என்று வாதாடக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்று இருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடியவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஒரு பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில், தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமான சூழ்நிலையில் பணியாற்றினார், அரசுக்கு விரோதமாக இருந்தார் என்பதற்காக ஓடுகின்ற பஸ்ஸில் கத்தியால் குத்துவது என்பதுதான் அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் இருந்த நிலைமை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னொரு உதாரணத்தையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆவடி திருநகரில் திரு. குசேலர் அவர்கள் பட்டப் பகலில், பலர் முன்னிலையில் தாக்கப்படுகிறார். அந்த அளவிற்கு அப்போது தொழிலாளர்கள் தலைவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருந்தது.

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

[1984 மார்ச் 16]

ஆக, ஒரு வி.பி. சிந்தனை தாக்கிய அதே கரங்கள், ஒரு குசேலரை தாக் ய அதே கரங்கள் தான் தமிழ்நாட்டிலே பட்டிதொட்டிகள் எங்கும், சிற்றூர்களிலும் பேருர்களிலும் இப்படிப்பட்ட மாற்றிக் கருத்துக்க ளச் சொன்னவர்களை எழ விடாம், குரல் ஓங்கவிடாமல் தடுத்து நிறுத்துகின்ற சூழ்நிலை மட்டுமல்ல; த க்குகின்ற சூழ்நிலை மட்டுமல்ல; அவர்கள் கரங்களைக் கட் ப் போடுகின்ற அவருக்கு அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பணிக ள ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது என்பதை நம்மால் மறந்துவிட முடியாது,

(முற்பகல் 11.40)

ஒருபக்கம் சட்டங்களைப் போட்டு உரிய முறையிலே பாது காப்புத் தரத் தவறிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அட்ச மறுபக்கத்திலே தாக்குகின்ற சூழ்நிலை க ள ஏற்படுத்திய காரணத்தால் த ள எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சிம்சனிலே வந்தது, எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அசேரக் லேவான் லே வந்தது, எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சிறு தொழிற்சாலைகளில் உருவானது என்பதை நம்மால் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

தொழிற்சங்கம் வேறு, ஆட்சி வேறு. தொழிற் சங்கத்திலே ஆட்சியினுடைய அதிகாரம் நுழைந்துவிடக்கூடாது, ஆணவம் நுழைந்துவிடக் கூடாது என்பதுதான் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய விருப்பமாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துடைய ஆட்சிக் காலத்தில் ஆட்சி என்ன நினைக்கிறதோ, ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிற அமைச்சர் என்ன நினைக்கிறாரோ, ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிற முதலமைச்சர் என்ன நினைக்கிறாரோ அதை எப்படிகும் அங்கே பறக்கவிடப் பட்டிருக்கிற அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்ற அந்த பலாத்காரத்திற்கு தொழிலாள பெருமக்கள் ஆளாக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளை இங்கே நான் உங்களுடைய நினைவுக்குக் கொண்டு வர விருப்புகிறேன்.

பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலை மட்டுமல்ல; பாதுகாக்க வேண்டும் சட்டங்களைப் போட்டுத் தாருங்கள் என்று மன்றாடிக் கேட்டு ஆலோசன சொன்ன அந்தத் தலைவர்களுடைய சொற்கள் எல்லாம் அந்த மந்தக் காதிலே ஏறாது இருந்த சூழ்நிலையை எண்ணிப்பார்க்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமரசம் அவர்கள் இங்கே சிறப்பாக சட்டங்களை வகைப்படுத்திச் சொன்னார்கள் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கூறினார்கள். மேற்கு வங்கத்திலே, ஒரிசாவிலே, பீகாரிலே, கர்நாடகத்திலே இப்படிப் பட்ட சட்டங் ள இருக்கின்றனவா என்று ஒவ்வொரு கட்சியாக நாம் முறைப்படுத்திப் பார்க்கும்போது, எல்லா அதிகாரங்களையும் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலே கூட இப்படிப்பட்ட சட்டங்

1984 மார்ச் 16]

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

களை இயற்ற முடியவில்லை. தொழிலாளர்களுக்காக நாங்கள் வாதாடிக்கொண்டுருக்கிறோம். தொழிலாள பெருமக்கள் நலனுக்காக உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; எங்கள் உடல், பொருள், ஆவி, அத்தனையும் தொழிலாளர் நலன்களுக்காகத்தான் என்று ஒங்கி குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகிற மேற்கு வங்கத்திலே கூட இப்படிப்பட்ட பல சட்டங்களை போட முடியவில்லை என்பதை புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்தச் சட்டத்தை எந்த ஆண்டு போட்டோம்; எத்தகைய உணர்வுக்குச் சொந்தக்காரரான மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்து நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வெளியே இருக்கிற தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைத் தெரிந்திருக்கிற தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர் நலன் எப்படி காங்கிரஸ் சர்க்கார் காலத்திலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வரலாறு தெரிந்திருக்கிற தொழிலாளர்கள் அவர்கள் நேசவுத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, கட்டிடத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அன் ஆர்கனைஸ்ட் சக்டாரிலே இருந்தாலும் சரி, ஆர்கனைஸ்ட் செக்டாரில் இருந்து நல்ல பல நலன்களைப் பெற்று, வாழ்க்கை பெற்றிருக்கிற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி—அத்தனை பேரும் இன்றைக்கு மனம் உவந்து சொல்கிறார்கள்.

இந்த சர்க்கார் இயற்றியிருக்கிற இதுபோன்ற சட்டங்களை இந்த சர்க்கார் போட்டிருக்கிற பாதுகாப்புச் சட்டங்களை எந்த ஆட்சியிலும் எந்த மாநிலத்திலும் இந்த ஒரு காலகட்டத்திலே, இவ்வளவு குறைந்த ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றியதில்லை என்பதை இன்றைக்கு பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

இங்கே ஒரு கருத்தை உங்கள் முன்னாலே வைப்பதை நான் பெருமையாக எண்ணுகிறேன். இந்தக் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கென்று ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் வரவேண்டும்; தங்களுக்கு பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று அவர்கள் ஊர்வலம் நடத்தியதாலோ அல்லது கோரிக்கை வைத்ததாலோ இந்த அரசுக்குத் தர வேண்டும் என்பதில்லை. அவர்கள் கேட்பதற்கு முன்னாலே தொழிலாளர் பிரச்சனையில் அக்கரை கொண்டிருக்கிற ஒரு நல்ல அமைச்சரைப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால், ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவரை தொழிலாளர் நல அமைச்சராகப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் இந்த மாநிலம் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை மற்றவர்களுக்கு முன்னோடியாகத் தந்திருக்கிறது. மத்திய அரசு நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே காலம் கடத்தப்படுகிறது. ஆகவே, நாம் இங்கே தனியாகச் சட்டம் போட்டுக் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தால்தான் கல் உடைக்கின்ற, கட்டிடம் ஏறுகின்ற அந்தக் கட்டிடத்

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 16]

தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள், 'எங்கள் வாழ்க்கையில் இன்றைக்கு ஒளியேற்றி வைத்திருக்கிற இந்த நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், என்று பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைப் பற்றி நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்கள் இன்ஷியூர் செய்து கொள்ளவேண்டும், பதிவு செய்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். முதல் கட்டமாக வெளியிலே தனியார் ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் வேலை செய்கின்றவர்கள் எத்தனை பேர்? எத்தனை பேர்கள் இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு முன்னால், வர்களை பதிவு செய்துகொள்வதற்கு முன்பாக, அரசாங்கத்தினுடைய பொதுப் பணித்துறையிலே எத்தனை காண்ட்ராக்டர்கள் இருக்கிறார்கள்? அரசாங்கத்தினுடைய ஹவுசிங் பேர்ட்டுலே எத்தனை காண்ட்ராக்டர்கள் இருக்கிறார்கள்? அரசாங்கத்தினுடைய குடிசை மாற்று வாரியத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கு ஒப்பந்தம் அளிக்கின்றபொது, அந்த ஒப்பந்தத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்களோ, அத்தனை பேர்களையும் இன்ஷியூர் செய்த பிறகு, பதிவு செய்த பிறகு தான் ஒப்பந்தம் தருவோம் என்ற ஒரு ஷரத்து இதிலே சேர்க்கப்படுமேயானால்—அந்த முறையிலே ஒரு சட்டத்தை நாம் உருவாக்கினால்தான் அந்த காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் அரசு துறையைச் சார்ந்த நிறுவனங்களில் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரக்கூடிய இந்தச் சட்டத்திற்குள்ளே வந்த பிறகுதான், காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் இந்த வேலையை துவக்கவேண்டுமென்ற ஒரு கண்டிஷனை போட்டால் நாம் ஒரு முன் மாதிரியைக் காட்டமுடியும். தமிழகத்திலே இந்தச் சட்டம் வந்திருப்போது, தனியார்கள் இம்மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறபோது, அரசுத் துறை நிறுவனங்களில் இந்த காண்ட்ராக்டர்களுக்கு ஒப்பந்தத்தைக் கொடுக்கிறபோது அந்த காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்களா இன்ஷியூர் செய்திருக்கின்ற தொழிலாளர்களை வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்று நான் ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நம்மைப் பொறுத்தவரைக்கும் பல தொழிற்சங்கங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை தமிழகம் தந்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் நலனைப் புரிந்து இருக்கின்ற, உள்ள உணர்வுகளை தொட்டுப் பார்க்கக்கூடிய, நாடி நரம்புகளைத் தொட்டுப் பார்க்கக்கூடிய, தொழிற்சாலையிலுள்ள ஒருவரை தலைவராக உருவாக்க வேண்டும். அந்தத் தலைவர் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களின் நிலைகளைப் புரிந்திருக்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களை திசை திருப்பமுடியாத அளவிற்கு ஒரே கோணத்திலே பார்த்து செய்கின்ற ஆற்றல் உடைய தலைவராக உருவாக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே, அந்தத் தொழிற்சங்கங்களை நடத்த வேண்டுமென்றால், அந்தந்த தொழிற்சாலைகளிலே வேலை பார்க்கிற தொழிலாளர்களிலே ஒருவர் தலைவராக வரவேண்டுமென்று நாம் சொன்

1984 மார்ச் 16] [திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

னோம். இப்படி எந்த மாநிலத்திலும், ஒரு முதலமைச்சர் தொழிலாளர்களிலேயிருந்து ஒருவர் தலைவராக உருவாகவேண்டுமென்று சொன்னதாக வரலாறு இல்லை. புரட்சித் தலைவ அவர்கள் இதைச் சொன்னார்கள். பல்வேறு இடங்களிலே இதை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைப் பற்றி இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். வெளியிலே இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்கள் பல்வேறு இயக்கங்களைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வெளியிலே இருந்து வந்து, அந்தந்த தொழிற்சாலையிலே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கத் தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டுமென்றால், அந்தந்த தொழிற்சங்கங்களிலே அவர்களுடைய சொத்து கணக்குகளைக் கொடுத்து தாக்கல் செய்யவேண்டுமென்று உங்களால் ஏதாவது செய்ய முடிந்தால், அதை நான் வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், தொழிலாளர் மத்தியிலே அடுக்கு மொழியிலே பேசி ஆதரவாகப் பேசுவதாக மேடை முன்னால் பேசி, முழங்கிவிட்டு, தொழிலாளர்களிடையே நல்லவிதமாகப் பேசிவிட்டு, தொழிலாளர்களுக்கு துரோகம் செய்கிற பல தலைவர்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். தொழிற்சாலைகளை முடிவிட்டு, தொழிலாளர்களை ஓடவிட்டு, அதற்குப் பின்னாலே கிடைக்கக்கூடிய ஆதாயம் என்னவென்று பார்க்கிறார்கள்.

ஆக தொழிற்சாலைகளிலே வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்கள் ஓட்டுக்களைப் பெற்று; அந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவராக வரவேண்டுமென்றால், முதலில் அவர்களுடைய சொத்துக் கணக்குகளைக் காட்டவேண்டுமென்று உங்களால் சட்டம் கொண்டு வரமுடியுமானால், அல்லது அதற்கான ஷரத்துக்களை இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்திலே சேர்க்க முடியுமானால், அதற்காக உள்ளபடியே நாங்கள் பெருமைப்படுவோம். தொழிலாளர்களை திசைதிருப்புகின்ற அல்லது தொழிலாளர்கள் ஒருமித்த குரலில் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது மாறுபட்ட சங்கத்திலே, கஷ்டத்திலே ஆளாக்கும்படியான பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை என்னுடைய தொகுதியிலே அடையாளம் காட்டுகிறேன். சொத்துக் கணக்குகளைக் காட்டவேண்டுமென்று நான் சொல்வது காழ்ப்புணர்ச்சியால் அல்ல, சொத்துக் கணக்குகளைக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது, தொழிலாளர் பெருமக்கள் மீது இருக்கின்ற அன்புணர்ச்சி காரணத்தால்தான் சொல்கிறோம். பல தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். எங்கள் தொழிற்சங்கத்திற்கு தலைவராக வரக்கூடியவர்கள் வரும்போது நல்லமுறையில் பேசினார்கள். சோஷலிசம் பற்றிப் பேசினார்கள். பொதுவுடைமைப் பூங்கா என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் படகு காரர்களிலே வந்து போகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுடைய சொத்துக் கணக்கு பற்றிய விவரம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்கிற நிலைமை பல இடங்களிலே இருக்கின்றன என்பதை உங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 16]

(முற்பகல் 11-50)

நம்மைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்த அரசினுடைய அணுகுமுறை தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையில் செம்மையாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசினுடைய அணுகுமுறை, தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பதோடு மட்டும்ல்லாமல், அவர்களுக்குத் தொல்லை தராத அரசாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் பல்வேறு உதாரணங்களைக் கூடச் சொல்ல முடியும். பல்வேறு மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நம்மால் சொல்ல முடியும். அதிலும் குறிப்பாக, மேற்கு வங்கத் திலே இருக்கக்கூடிய நிலையை பொது உடைமை பேசுகிற மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஆளுகின்ற மாநிலத்தில் உள்ள நிலைமையை நம்மால் சுட்டிக்காட்ட முடியும். படித்து பட்டம் பெற்ற மருத்துவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்யப்போனால் அதைத் தடுப்பதற்கு அவசரச் சட்டம் வருகிறது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடுகிறபோது, அதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் வருகிறது. தொழிற்சாலைகளிலே பணி செய்கிற தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்போடு வெளியே போகவேண்டும் என்று சொன்னால், காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களை வைத்து உள்ளே அனுப்புவோம் என்று காட்டு தர்பார் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கூட மேற்கு வங்கத் திலே இருப்பதை நாம் சுட்டிக்காட்ட முடியும். பல்வேறு உதாரணங்களை எடுத்துக் கூறவும் முடியும். மருத்துவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள். தங்களுடைய உரிமைக்காகப் போராடுகிறார்கள். அப்படிப் போராடுகிறபோது இந்த எசன்சியல் சர்வீசிலே இருக்கக்கூடிய மருத்துவர்கள் செய்வது தவறு என்று மேற்கு வங்க முதல்வர் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே அத்தியாவசியப் பணிகளில் ஸ்டிரைக் வேண்டாம் அதைத் தடுத்த நிறுத்துவதற்கு சட்டம் வரவேண்டும் என்று சொன்னால், இங்கே ஒங்கி குரல் எழுப்புகிறார்கள். எனவே இதை யெல்லாம் நம்மால் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து ஒன்றை நான் சொல்லி, விடைபெறலாம் என்று நினைக்கிறேன். நகர அமைப்பைப் பற்றி ஒரு மானியக் கோரிக்கையிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த நகர அமைப்புக்காக ஆண்டுதோறும் பணத்தை ஒதுக்கிக் கொண்டே வருகிறோம். நமக்கு என்று இருக்கிற சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு சில பணிகளை செம்மையாக முடிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். ஆனால் ஒன்றைக்கு சென்னை நகரமும் அதைச் சுற்றியுள்ள புறநகர்களும் மிக வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய மக்கள், தொழில் ரீதியாக வந்திருக்கக்கூடிய மக்கள் தொழிற்சாலைகளிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய மக்கள் இங்கே வந்து குடியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய வில்லி வாக்கம் தொகுதி வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு பகுதியாக

1984 மார்ச் 16] [திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 1 லட்சத்து 94 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் இருந்தார்கள், 1980 ஆம் ஆண்டிலே நடந்த தேர்தலின்போது. இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 2 லட்சத்து 55 ஆயிரத்தைத் தாண்டக் கூடிய அளவில் வாக்காளர்கள் பட்டியல் நண்டுகொண்டே போகிறது. தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பெரிய தொகுதியாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்ற இடங்களிலே இன்றைக்கு ரியல் எஸ்டேட் போடுபவர்கள் ஆங்காங்கே இருக்கிற இடத்தை பிரித்து தொழிலாளர் பெருமக்களாக வருகின்றவர்களுக்கு முறையாக விற்பதற்கு நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்? தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கின்ற கொஞ்ச வருவாயில் ஒரு கிரவுண்ட் 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கிடைத்தால் அல்லது 10 ஆயிரத்திற்குக் கிடைக்குமானால், அதை வாங்குவோம் என்று போகிறார்கள். திடீர் திடீர் என்று நகரங்கள் உருவாகின்றன. புதிய புதிய பெயர்களை வைக்கிறார்கள். அப்படி வைக்கிறபோது அதை பார்க்கிற மக்கள், அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனைப் பிரிவா? அங்கீகரிக்கப்படாத மனைப்பிரிவா என்று சட்ட நுணுக்கங்களை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு நேரம் இல்லை. ரியல் எஸ்டேட் போடுபவர்கள் ஆங்காங்கே கல்லைப் போடுகிறார்கள். இது முக்கால் கிரவுண்ட், இது ஒரு கிரவுண்ட் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கீகாரம் பெற்றதா, அதற்கு முறையான சாலை வசதிகள் வருவா? அதற்கு முறையான குடிநீர் வசதிகள் கிடைக்குமா, எம்.எம்.டி.ஏ. வினுடைய ஏரியாவுக்குள்ளே அது இருக்கிறதா என்றெல்லாம் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் பார்ப்பதற்கு நேரம் இல்லை. ரியல் எஸ்டேட் ஓனர்கள் இன்றைக்கு ஆங்காங்கே இப்படிப்பட்ட மனைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அடிப்படை வசதிகளை செய்து தராத காரணத்தால் என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதிக்குள்ளே போகின்றபோது மக்கள் கேட்கிறார்கள். புதிய புதிய நகரங்கள், திடீர் நகரங்கள் ஆங்காங்கே மனைப்பிரிவுகள் உருவாகிறபோது, அவைகளை முறைப்படுத்துவதற்கு நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்? அப்படிப்பட்ட நகரம் உருவாகிறபோது, எம்.எம்.டி.ஏ.வினுடைய அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறதா? அவர்கள் பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ் கட்டியிருக்கிறார்களா? அவர்கள் முறையாக அரசினுடைய அனுமதியைப் பெற்று தான் கல் போடுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. நான் லோகல் பாடியிலே விசாரித்துப் பார்க்கிறேன், நகரியத்திலே விசாரித்துப் பார்க்கிறேன். பஞ்சாயத்திலே கேட்கிறேன். இப்படி தனியாக கல் போட்டு, இவர்கள் இடத்தை பிரித்து விற்று வருகிறார்களே, அதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றபோது, அவர்கள் சொல்கிறார்கள், கல் போடுகிறார்கள், நேரடியாகத் தலையிடுவதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நகர அமைப்பு என்று வருகிறபோது, அதிலே சென்னை நகரம் வளர்கிறபோது புதிய புதிய குடியிருப்புகள் தோன்றுகிறபோது முறையான முறையிலே அந்த மனைப்பிரிவுகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாக இல்லை. தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு, வாழ வந்திருக்கிற மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளைப் பின்னாலே பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு நகர அமைப்பிலே மாற்றங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1984 மார்ச் 16]

அடுத்து இங்கே எடை அளவுகளைப் பற்றி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. பல இடங்களிலே நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த எடை அளவுகள் பார்க்கிறபிரிவில் போதிய ஸ்டாப் இல்லை. ஆங்காங்கே புகார்கள் வருகின்றன. இப்படி புகார்கள் வருகிறபோது, அவற்றை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு உடனடியாக கவனிப்பதற்கு பதக்கும் படை போன்ற ஒரு அமைப்பை, இந்தத் துறையிலே உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது பல்வேறு ரேசன் கடைகளிலே நாம் பார்க்கிறோம், எடைகளை நிறுக்கின்றபோது, உதாரணமாக கிருஷ்ணாயில் வாங்குகிறபோது, பல தாய்மார்கள் சொல்கிறார்கள், 5 லிட்டர் என்று கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் அதிலே பார்க்கிறபோது $3\frac{1}{2}$ லிட்டர் அல்லது 4 லிட்டர்தான் இருக்கிறது என்று தாய்மார்கள் எல்லாம் அங்கலாய்க்கிறார்கள். சில இடங்களில் தகவல் வந்தபோது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காலதாமதப்படுகிறபோது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே சுணக்கம் ஏற்படுகிறபோது விரைவாகப் பணியை முடிப்பதற்கு, விரைவாக அவைகளைச் செய்வதற்கு பதக்கும் படை போன்ற ஒரு அமைப்பை இந்தத் துறையிலே ஆரம்பித்தாக வேண்டும். அப்படி அமைப்பை உருவாக்குகிறபோது தொலைபேசி இருக்கக்கூடிய வகையில் நிலைமைகளை வைத்தால் வெளியிலே இருக்கிற மக்களுக்கு பொதுவாக ஒரு தொலைபேசி எண்ணை இதற்கென்று கொடுத்து, எப்படி 100 என்ற எண்ணுக்கு காவல் துறை என்று சொல்லுகிறோமோ அப்படி உடனடியாக கான்டாக் செய்வதற்கு, தொடர்பு கொள்வதற்கு இந்தத் துறையிலே வைத்துக் கொடுப்பார்களேயானால், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் அரசு எடுக்கிறது, அரசு கவனிக்கிறது என்று மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடிய வாய்ப்பை நாம் உருவாக்க முடியும் என்பதை யோசனையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதத்திலே கலந்துக் கொண்டு, இந்த உரையை ஆற்றுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக, மன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியத்தின் மீது பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களை யெல்லாம் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசின் சார்பிலே, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்கு பின்னால் தொழிலாளர்களுக்காக எவ்வளவு நல்ல நல்வாழ்வு திட்டங்களை யெல்லாம் அடுக்கடுக்காக கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றமும், தமிழ்நாடும் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தப் பிழிவைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் காலத்திலேயும் குறைகள் இருக்கிறது

1984 மார்ச் 16]

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

என்ற நிலை எப்போதுமே உண்டு. பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களுடைய பிரச்னை என்பது ஒரு தொடர்புடைய பிரச்னை. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக, எல்லாத் தொழிலாளர்களுடைய, அத்தனை கோரிக்கைகளையும், தீர்த்துவிட முடியுமா என்று சொன்னால், அது எந்த அரசாலும் செய்ய முடியாதது என்பதை அனைவரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவிலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே 1977-லே அமர்ந்த பின்னால், இத்தனை ஆண்டுகளாக தொழிலாளர்களுக்கு அடுக்கடுக்காக சாதனைகளை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை பல்வேறு ஊழியர்களும், இன்று தமிழக அரசுக்கு பாராட்டி கடிதங்கள் எழுதியதில், தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டி வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள். இவைகளின் மூலமாக தமிழ்நாட்டு மக்கள், இந்த அரசு தொழிலாளர் நல அரசாக இருக்கிறது என்பதை பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. உதாரணத்திற்கு நான் சில கருத்துக்களை, இந்த அரசு செய்த சில நன்மைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1977-க்கு முன்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே, போக்குவரத்துக் கழக ஊழியர்கள் எல்லாம் சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்று பல ஆண்டுக் காலமாக போராடி வந்தார்கள். போராடி வந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கொடுக்கப்பட்ட பரிசு, சம்பள உயர்வு அல்ல, 'இரும்புக் கரம்' கொண்டு நான் ஒடுக்குவேன்' என்ற பேச்சு. இதை அன்றைய முதல்வர் கருணாநிதி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்,

அது மட்டும் அல்ல, இந்த நாட்டு மக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இரும்புக்கரம் கொண்டு தொழிலாளர்களை ஒடுக்குவேன் என்று சொன்ன அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பெற்றுப்பெற்றதற்குப் பின்னால், தொழிலாளர்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்துள்ளது. குறிப்பாக போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தியாவிலே, நாங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகிற மாநிலத்திலே தான், அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்காக சாதனை செய்கிறது. அவர்களுக்காக குரல் கொடுக்கிறது என்று பல்வேறு நேரங்களிலே, கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் வாயிலாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளத் தீர்மானப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், சம்பள உயர்வைப் பொறுத்த அளவிலே அரசு ஊழியர்களுக்கு குறிப்பாக போக்குவரத்துக்கழக ஊழியர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஊதிய உயர்வு ஒப்பந்தம் செய்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை செய்கிற ஒப்பந்த

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 16]

(நண்பகல் 12.00)

முறை ஒழுங்காக முறையாக நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சிக் காலங்களிலே, குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் கால திலே எந்த நன்மையும் செய்யவேயில்லை என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்த அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் தமிழக முதர்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் போக்குவரத்து இலாகாவிற்கு பொறுப்பு ஏற்றிருக்கின்ற அண்ணன் திரு. முத்துசாமி அவர்களும் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வைக் கொடுத்தார்கள். எப்படிச் சொடுத்தார்கள் என்றால் இந்தியாவிலேயே உள்ள 22 மாநிலங்களிலேயும் உள்ள எந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத்திலேயும் இல்லாத அளவுக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிற சாதனை மிகப் பெரியது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்று இருந்த ஒப்பந்தம் 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஒரு முறை என்ற முறையிலே ஏற்படுத்தியவர் புரட்சித் தலைவர் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 3 ஆண்டுகாலத்திற்கொரு முறை போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு புதிய ஒப்பந்தத்தை உண்டாக்கியவர் புரட்சித் தலைவர்தான்.

அது மட்டுமல்ல, கல் உடைக்கின்ற தொழிலாளர்கள், தச்சத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் பணிபுரிகின்ற பல்வேறு தொழிலாளர்கள் அவர்கள் அகாலமாக மரணம் அடைய நேரிட்டால் அவர்களுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் தொகையும் பாதுகாப்பும் கொடுக்கிற அளவுக்கு இந்த அரசு அதற்கான உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர் நலத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகள் பல்வேறு நேரங்களிலே எழுகிறபோது அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முதலாளிகளையும் தொழிலாளிகளையும் சமரசப் படுத்த வேண்டும். அப்படி சமரசப் பேச்சின் மூலமாக தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்யவேண்டும், தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை ஏற்பட்டால் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்து உடனுக்குடன் தீர்த்துவைக்க முயற்சிகளைச் செய்துவருகிறது அரசு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்சிலியேஷன் முறையிலே பேச்சுவார்த்தைகள் ஏற்படவில்லை என்றால் பல முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு கடைசியிலே லேபர்கோர்ட்டிலே பிரச்சினையைவைத்து அதன் மூலமாக தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பின்னால் பல நேரங்களிலே தொழிலாளர்களும் அரசும் அதை ஏற்றுக்கொள்கின்ற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு லேபர் கோர்ட்டு ஒரு தீர்ப்பை வழங்குகிறபோது அந்தத் தீர்ப்பை மதிக்கிறோம். அதே மதிப்பை நீதிமன்ற தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிற போதும் ஏற்றுக்கொள்கிற மனப்பக்குவம் நமக்கு வந்ததாக வேண்டும். நாட்டிலே அதுபோன்ற நோக்கு

1984 மார்ச் 16]

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

இன்றைக்கு நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் நீதிமன்றத் தீர்ப்பை மதிக்கிற நல்ல பண்பாடு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. சட்டமன்றத்திலே நீதிமன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பை கொளுத்துகிறார்கள். ஒரு நீதிவிசாரணைக் கமிஷன் கொடுத்த தீர்ப்பையே சட்டமன்றத்திலே கொளுத்துகிறார்கள், என்று சொன்னால் அது சரியா என்பதை நாட்டு மக்கள் இன்றைக்குக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் துறையிலே லேபர் போர்ட் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிற தீர்ப்பை எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எப்போதாவது கொளுத்தியதுண்டா? நான் கேட்கிறேன். ஒரு நீதிபதி அவர்கள் கமிஷன் என்ற அடிப்படையிலே விசாரித்து அளித்த தீர்ப்பை இங்கே கொளுத்துகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்விலே அரசியல் எண்ணத்திலிருந்து அவர்களை நாட்டுமக்கள் அறவே ஒதுக்கி விட்டார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே தொழிலாளர் நல இலாகா மூலமாக செய்யப்படுகிற அத்தனை பணிகளையும் இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிக அருமையாகப் பாடுபடுகிறார்கள். குறிப்பாக தொழிலாளர் நல வாரியம் என்ற ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டில் பணிபுரிகின்ற தனியார் துறையாக இருந்தாலும் அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் எந்தத் துறையில் பணிபுரிகின்றவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கை நலம் பெறவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் மூலமாக பல்வேறு பணிகளை இந்த அரசு செய்து வருகிறது. குறிப்பாக மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு இராகவானந்தம் அவர்களும் மிக அருமையாக செயல்படுகிறார்கள்.

தொழிலாளர் நலத்திற்காக தங்குமையுடன் விடுதி குற்றாலத்தில் கட்டியிருக்கிறார்கள். சென்னையில் அவர்கள் வந்தால் இங்கே வந்து தங்குவதற்கு பல்வேறு வகையான ஓய்வ விடுதிகளை இங்கே அமைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஜீவா இல்லம் என்று பெயரிட்டு தொழிலாளர் தலைவர்கள் வந்தால் 3 ரூபாய், 5 ரூபாய் வாடகைக்கு கொடுத்து சென்னையில் தங்குகிற அளவுக்கு இந்த வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கின்ற அரசு இந்த தொழிலாளர் நல அரசு, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் இப்படி எண்ணற்ற சாதனைகளை செய்து கொடுக்கக்கூடிய இந்த அரசை காரணம் இல்லாமல் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். குறிப்பாக மின்சார வாரியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழக அரசு பொறுப்பில் இருக்கிறது. நல்லதை செய்தாலும் எதிர்க்கிறார்கள். நல்லதை செய்கின்ற நேரத்தில் பாராட்டுகின்ற மனப்பான்மை, பச்சுமை எப்படி திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் போன்ற எதிர்க்கட்சிகளுக்கு

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 16]

இல்லையோ அதே எண்ணம், தொழிற்சங்கங்களிலும் அந்த எண்ணத்தை இன்று வளர்த்துவிட்டு இருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தில் பணி புரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு இந்த மின்சார வாரியத்திற்கு தமிழக அரசு மிகச் சிறப்பாக நன்மையை செய்கிறது. ஆனால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசு சில சாதனைகளைச் செய்தும் மின்சார வாரியத்தில் பணி புரிகின்ற ஊழியர்கள் தங்களுக்கு குறைகள் இருக்கிறது, அரசு இவைகளை செய்து தரவேண்டும் என்று சொன்னால் நாங்கள் அவர்களுடைய கடமையை பாராட்டி இருப்போம். அதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் அரசை எதிர்க்கிறார்கள். ஒரு அரசியல் கட்சி எதிர்க்கின்ற வேலையை தொழிற்சங்கம் செய்து வருகிறது என்று சொன்னால் இவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் வேதனையோடு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக 'தினகரன்' பத்திரிக்கையில் ஒரு செய்தி வந்தது. அதை நம்முடைய அவை உறுப்பினர்கள் பார்த்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதிலே தமிழ்நாடு மின் ஊழியர் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கம் என்ற சங்கத்தின் சார்பில் அவர்கள் அறிக்கையை வெளியிட்டு திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக என்ன பணி செய்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அரசுக்கு கோரிக்கை வைக்க வில்லை. மின்சாரவாரிய ஊழியர்கள் தங்களுக்கு சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும் என்று அரசிடம் கேட்ட வில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் இந்த தேதியில் 16ஆம் தேதி அன்று சென்னையில் எழும்பூரில் உள்ள பெரியார் திடலில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும் என்று அறிவிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிற் சங்கம் என்ன செய்கிறது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் உணரவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக சட்டமன்றத்தில் இதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய அறிவிப்பு கழக தேர்தல் நிதி அறிவிப்பு விழா, நன்றாகப் பாருங்கள். கழக தேர்தல் நிதி அளிப்பு விழா, யார் செய்கிறார்கள்? ஒரு தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவியை இந்த அரசு எதற்காக செய்யவேண்டும் என்றகூட நான் வேதனையோடு கேள்வியை கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைச் செய்கின்ற இந்த அரசை, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசை, அரசாங்கத்தினுடைய உட்தியத்தைப் பெறுகின்ற மின்சார வாரியத்தில் உள்ள ஒரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாடு மின் கழக தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கம் என்ற பெயரை வைத்து இருப்பவர்கள் அறிக்கையை வைத்து இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக, கழக தேர்தல் நிதி அளிப்பு விழா என்று மிக அருமையாக விளம்பரப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கே யார் யார் எல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று பாருங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசுகிறாராம், பொருளாளர் திரு. சாதிக்பாட்சர் பேசுகிறாராம் அங்கே கலந்துகொள்ளக்கூடிய அந்த சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

1984 மார்ச் 16]

[திரு சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

யார் யார் என்றால் திரு. ப.ரத்தினசபாபதி, திரு. கோவிந்தசாமி, திரு. ஜெகன்னாதன் இவர்களைத் தவிர இன்னும் அந்தத் தொழிற்சங்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் அந்த மின்சார வாரியத்தில் பணிபுரிபவர்கள் என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவர்கள் எல்லாம் தொழிற்சங்கத்தின் தோழர்களுக்காக கோரிக்கைகளை வைக்காமல் இந்த அரசை மாற்ற வேண்டும் என்ற மிகப்பெரிய தவறான செய்தியை இந்த அரசை மாற்றவேண்டும் என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அதன் தலைவர்களை அளவூர் அவர்களிடத்தில் போய் கழக தேர்தல் நிதி அளிப்பு விழா என்று வைத்து இன்று மாலையில் 2 ஸ்டம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்களாம்.

(முற்பகல் 12-10)

இது நியாயமா? இது தர்மமா? இது சரியா என்பதை அந்தத் தொழிற்சங்க நண்பர்களைப் பார்த்துக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த அரசு சாதனைகளைச் செய்யவில்லை என்று சொல்லி நங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று மின்சார ஊழியர்கள் சொல்லியிருந்தால் அதை நான் பாராட்டியிருப்பேன். ஏன், எதற்காக அந்த உணர்வு எனக்குத் தோன்றுகின்றது என்றால் நான் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் 12 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியவன் என்ற முறையிலே அங்கேயுள்ள நிலைமைகளை நன்றாகக் கற்றவன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அந்த மின்சாரத் துறையின் மூலமாக எத்தனை பேர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை பேர்களுக்கு புதிய வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிவேன். நாட்டிலே எத்தயிடத்திலேயும் தொழிற்சங்கங்களுக்குக் கிடைக்காத உரிமைகளெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த மின்சாரத் துறை ஊழியர்கள் இந்தத் தேர்தல் நிதியளிப்பைக் கருணாநிதியிடம் கொடுத்து இந்த ஆட்சியை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்வார்கள் என்றால் இதற்கு ஒரு தொழிற்சங்கமா? இந்த அரசு அவர்களுக்கு எதையுமே செய்ய வில்லையா என்பதை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு செய்கின்ற நல்ல பணிகளை என்றைக்காவது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் பாராட்டியிருக்கின்றனவா, வாழ்த்து தெரிவித்து இருக்கின்றனவா என்றால் ஒரு நாளும் இல்லை. அரசு அளிக்கின்ற சலுகைகளை முதன் முதலாகப் பெறுபவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த நண்பர்கள்தான் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி எத்தனையோ நன்மைகளைப் பெற்று விட்டு, தமிழ்நாட்டிலே புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு தொழிலாளர் நல இலாக்காவின் மூலமாகத் தருகின்ற சலுகைகளை யெல்லாம் பெற்று விட்டு

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 16]

அரசை எதிர்க்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் இதையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா என்பதை நான் வேதனையோடு கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசை மாற்ற வேண்டுமென்று தேர்தல் நிதியைக் கருணாநிதி அவர்களிடத்திலே கொடுக்கலாமா என்று வேதனையோடு கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேறு எங்காவது கொடுத்தால் பரவாயில்லை, ஆனால் தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களே கொடுப்பது என்பது சரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் நல இலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு மிகச் சிறப்பான பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பல நேரங்களில் நான்கள் எடுத்துக் காட்டி வருகிறோம். ஆகவே, இந்த அரசை வாழ்த்த வேண்டிய பொறுப்பை இன்றைக்குப் பொது மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற போது, தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு—வேலை வாய்ப்புத் துறையின் மூலம் நாட்டு மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று எந்த அளவிற்கு வேகமாகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வருகிறார்களோ அதற்கு யாரும் முட்டுக்கட்டை போடாதீர்கள். இந்த அரசை நீங்கள் எவ்வளவுதான் எதிர்த்தாலும், தொழிலாளர் நல இலாக்கா சரிமாகச் செயல்படவில்லை என்று நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல, சரியல்ல சரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நல இலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது. அதற்காக நமது தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு சபாஷ் என்று சொல்லி, அவர்கள் மிகவும் அருமையாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை நமெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? அதைப் போலவே, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறதே அதைப் பாராட்டினார்களா? பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததே அதைப் பாராட்டினார்களா? பாராட்ட வேண்டிய கம்யூனிஸ்ட் யக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட இன்றைக்கு வெளியிலே போய் இருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்களுக்கெல்லாம் நாட்டிலே அக்கறை இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் நல இலாக்கா சம்பந்தப் பட்ட மானியத் கோரிக்கையில் இங்கே நாம் விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே வந்து தங்கள் கருத்துக்களை ஆணித் தரமாக எடுத்து வைக்க வேண்டாமா? கோழைகளைப் போல ஓடி விட்டார்களே என்பதை அறிந்து நான்மிக மிக வேதனைப்

1984 மார்ச் 16]

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

படுகிறேன். நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைச் சிறப்பான முறையில் இந்த அரசு கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவில்லை என்பதை நாங்கள் ஆணித்தரமாகப் பேசிக்கொள்ள முடியும்.

அதைப் போலவே, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்புச் சட்டம்—அவர்கள் திடீரென்று மரணம் அடைந்து விட்டால் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்வது போன்ற இப்படிப்பட்ட பல சட்டங்களைக் கொண்டு வருகின்றது நம்முடைய அரசு. அதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாரட்டுகிறேன். தொழிலாளர் நல இலாக்கா அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களும் பாராட்டுகின்றேன்.

சிம்சன் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், அது எந்த அளவிற்குத் தீராமல் இருந்த ஒரு பிரச்சனை என்பதை நாம் அறிவோம். கம்யூனிஸ்ட் யக்கத்தைச் சார்ந்த நண்பர்கள் தீரக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு பிரச்சனைகளையெல்லாம் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அப்படி ஆரம்பித்து வைத்த நேரத்திலே பிரச்சனையை வளர்த்து கபடசியில் தொழிலாளர் நல அமைச்சரிடத்திலே இந்தப் பிரச்சனை வந்தது. இந்தப் பிரச்சினையை அவர்களால் தீர்க்க முடியாது என்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்களால் பேசப்பட்டது. அப்படி தீர்க்க முடியாது என்று எண்ணிக் கொண்டு பல்வேறு இடங்களுக்கும் அவர்கள் சுற்றறிக்கை அனுப்பினார்கள். அந்த சிம்சன் பிரச்சினையை வைத்து தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு இடங்களிலும் பிரச்சினையை வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களுக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் எல்லா இடங்களுக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பினார்கள். சிம்சன் பிரச்சினையை வைத்து தமிழ்நாடு பூராவும் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் எல்லாம் சுற்றறிக்கை விட்டார்கள்.

ஆனால் இந்த அரசு அந்த முதலாளிகளையும் அழைத்து வைத்து, தொழிலாளர்களையும் அழைத்து வைத்து, கோட்டையிலே வைத்து பேசி எந்த அளவிற்கு அந்தப் பிரச்சினை யச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தார்கள் என்பதை எல்லாம் தமிழக மக்கள் பார்த்துக் கொண்ட தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகின்ற ஒரே அரசு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தான். ஆனால் இந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசை எப்படியாவது மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த அரசு செய்வது எதுவும் சரியில்லை என்று சொல்லி, எனவே இதை நாங்கள் எப்படியாவது மாற்றியே திருவோம் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசின் மீது எந்த அளவிற்குத் தாக்குதல் தொடுத்தாலும், இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே தாக்குதல் தொடுத்தாலும் ட்ட மன்றத்தின் உள்ளே தாக்குதலில் ஈடுபட்டாலும் அதை

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 16]

எல்லாம் சந்திப்பதற்கு புரட்சித் தலைவரின் இந்த அரசின் படைக்கலம் தயாராக இருக்கின்றது என்று சொல்லி, இந்த அரசு கொண்டு வந்த இந்த திட்டங்களை நான் மனதூர ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி.

திரு. என். விஜயபாஸன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அரசு ஆற்றியுள்ள நன்மைகள் பற்றியும், தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் வளமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும், தொழிலாளர்கள் எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு தங்களுடைய குடும்பங்களை நிம்மதியோடு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் எனக்கு முன்னால் இங்கே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

தொழிலாளர் நலப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தொழிலாளியாக இருந்து இன்றைய தினம் அமைச்சராகி தன்னுடைய வாழ்க்கையில் உயர்ந்து இருக்கிறார் என்பது ஓரளவிற்கு அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். யார், யாரை எந்தெந்தப் பொறுப்புக்கு விட்டால் அவர்கள் செம்மையாகச் செய்வார்கள் என்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்து பார்த்துத் தான் தொழிலாளர்களைப் பற்றி நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அந்த சீரிய முயற்சி காரணமாக தமிழகத்தில் தொழிலாளர்கள் வளமாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆலைத் தொழிலாளியானாலும் சரி, விவசாயத் தொழிலாளியானாலும் சரி, அல்லது மற்ற நிறுவனங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களானாலும் சரி அவர்கள் அத்தனை பேரும் இன்றக்கு தமிழகத்தில் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்கியில் மன நிறைவோடு வாழ்கிறோம் என்ற நிம்மதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இன்றைய தினம் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைப் பற்றி இந்தத் தொழிலாளர் மானியத்திலே பேசுவதற்கு எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் வராமல் இருப்பது வருத்தத்தக்க ஒன்று என்பதைச் சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், தொழிலாளர்

1984 மார்ச் 16]

[திரு. என். விஜயபாலன்]

களைப் பற்றிக் கவனம் வரவேண்டியவற்றைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று சொல்கிற கம்யூனிஸ்ட் ஆனாலும் சரி, தொழிலாளர்களுக்காகவே நாங்கள் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும் சரி, இன்றைய தினம் இந்த மானியக்கோரிக்கை வருகின்ற போது அதிலே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, தொழிலாளர்களுக்காக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு மேலும் செய்ய வேண்டிய பணிகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கடமையிலிருந்து அவர்கள் தவறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த அளவிற்கு அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இந்த நாட்டு மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சட்ட மன்றத்திற்கு வருகின்ற போது, இங்கே சில கடமைகளும், விதிமுறைகளும் இருக்கின்ற போது அந்த விதிமுறைகளுக்கு மாறாக நடந்து மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை மறந்து சட்ட மன்றத்தை ஒரு சாக்கடையாக மாற்றுவதற்கான முயற்சியைத்தான் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

நியாயமான, தேவையான உதவிகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்வதிலே, தன்னுடைய கடமைகளை ஆற்றுவதிலே அவர்கள் சரியாக இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் தமிழகத்தை ஆண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சியானாலும் சரி, அதற்குப் பிறகு ஆண்ட கருணாநிதியினுடைய ஆட்சியானாலும் சரி, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கென்று என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்போமானால் அது ஒரு கேலிக்குரிய பிரச்சனையாகும். தொழிலாளர் வர்க்கத்தை நசுக்கி, சாறாகப் பிழிந்து தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர்கள் தான் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வுக்காக, அவர்கள் வசதிக்காக, அரும் பாடுபட்டவர் என்பதை இன்றைக்கு நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வகையிலே தான் பேரறிஞர் அண்ணாவின் உடைய கனவுகளை எல்லாம் நனவாக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே தான் இன்றைய தினம் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகவே தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு இருக்கிறார், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. என். விஜயபாலன்]

[1984 மார்ச் 16]

என்னுடைய கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஏராளமாக வாழ்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில், விவசாயக் கூலிகள் மிராசுதார்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களால் கொளுத்தப்பட்ட செம்தியை அன்றைய தினம் பத்திரிகையிலே பார்த்திருப்பீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அன்றைய தினம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விவசாயக் கூலிகள் கொல்லப்பட்டதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வைத்து அந்த அளவுக்கு மன வேதனைப்பட்டு கண்ணீர் வடித்தார்கள் என்பதை நிச்சயமாக அனைவரும் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ணீர் விட்டு, தொழிலாளர்கள், விவசாயக் கூலிகள் எப்படி எதிர்காலத்திலே வாழ வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் உருவாக்கினார்கள்? அந்த வகையிலே தான் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைய தினம் தொழில் வளம் உருவாவதற்கும் தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்படுவதற்குமான முயற்சிகள் எல்லாம் எடுத்து, அதன் காரணமாக, தொழிலாளர் நலம்பேணிப் பதுகாக்கப்படுகிறது என்பதை அனைவரும் அறிவீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு எந்தத் தொழில் கூடமானாலும், நிறுவனமானாலும், பிரச்னைகள் எழுதி நான் என்கிறபொழுது, தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஆனாலும் சரி, அந்த இலாகாவுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் ஆனாலும் சரி, சுய கௌரவம் பார்க்காமல் தொழிலாளர் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் இன்றைக்கு தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்து, அவர்களுடைய எதிர்காலம் நல்ல முறையிலே இருக்க, அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க நடவடிக்கைகளை, முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், பல இடங்களில் பல மாநிலங்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது, பல மாநிலங்களிலே இன்றைக்குத் தொழில் தகராறுகளும், தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு நசுக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களுடைய எதிர்காலம் எந்த அளவுக்கு ஒளிகுன்றி இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய தமிழகத்திற்கு அருகாமையிலே உள்ள புதுவை மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 11 ஓராண்டுக் காலமாக கோடியர் மில்ஸ் என்ற ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லிலே ஏறக்குறைய 7,000 தொழிலாளர்கள் வேலையிலலாமல் வடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் இரண்டும் இணைந்த ஆட்சி நடைபெற்றிருந்தது என்பதையு நீங்கள் தெளிவாக அறிவீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்த நிலையில் அந்த 7,000 தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைக்கு வாழ்வளிக்கின்ற பிரச்னையில், அவர்கள் வேலை பார்க்கின்ற சூழ்நிலையில் அங்கே இருக்கின்றவர்கள் யாரும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவும்

1984 மார்ச் 16]

[திரு. என். விஜயபாஸன்]

இல்லை. அந்த முயற்சியிலே வெற்றி பெறவும் இல்லை ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவில் இன்றைக்கு உதாரணமாக சிம்சன் பிரச்சனையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தொழில் தகராறு காரணமாக இருந்த சூழ்நிலைகளால் எல்லாம், முதலாளிகளுடனும், தொழிலாளர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, சிறப்பாக நம்முடைய தமிழக அரசு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நல்ல முயற்சியை மேற்கொண்டு வெற்றிகண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது போல விவசாயிகளுக்குக் கூலி உயர்வு என்று வரும் போது இது வரையில் எந்த அரசும் செய்ய முடியாத சாதனையைப் புரட்சித் தலைவர் அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன். விவசாயக் கூலிகள் கேட்கிற அளவுக்கு அவர்களுடைய மலம் நிறைவு அடையும் அளவுக்கு விவசாயக் கூலியை உயர்த்தித் து புரட்சித் தலைவர் அரசைத் தவிர வேறு எந்த அரசும் இல்லை என்பதை நம்மால் எடுத்தக் காட்ட முடியும். ஆனால் கடந்த காலத்தில், திராட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், விவசாயிகள் கூலி உயர்வு கேட்ட பொழுது எத்தனை விவசாயிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதை இந்த மாதம் மறந்தி ங்காது என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயிகளாலும் சரி, மற்ற தொழிலாளர்களாலும் சரி, அவர்கள் கூலி உயர்வு கேட்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை அல்லமபர்த்தி, தொழிலாளர்களைக் கொன்று குவித்த ஒரு ஆசி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியில் இதை நாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப் பெற்று, விவசாயக் கூலிகள் ளளபோடு வாழ்வதற்கு பல்வேறுத் திட்டங்களை இந்த அரசு தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசைப் பற்றி கேலவமான, தவறான கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் தூவி விடுவது எவ்வளவு தான் ப்முடைய அரசு நன்மை செய்தாலும் மக்களிடத்தில் அவற்றை மறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு எதிர்க் கட்சிகள் இருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தொழிலாளி தான் தொழிலாளர்களுடைய தலைவனாக வரவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். ஏனென்றால் தொழிலாளர்களுடைய நலனை எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு அப்போது தான் இருக்குமென்று அண்ணா அவர்கள் எண்ணினார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா வர்களின் கனவுகளை நிறைவேற்றுகிற அடிப்படையில் தான் தொழிலாளியாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஒருவர் தொழிலாளர் தலைவனாக வரவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்காக எங்களை அந் பணித் தீக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள், தொழிலாளர்களுக்காக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் எந்த அளவிற்கு அவர்களைப் புறக்கணித்தார்கள் என்பதை மக்கள் மன்றம் எண்ணிப் பார்க்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. என். விஜயபாலன்]

[1984 மார்ச் 16]

புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு பல்வேறு நன்மைகளை எல்லாப் பிரிவினருக்கும் சிறப்பாக செய்து மேன்மை புரிந்து வருவதை டி.த்தவர்களும், பாமர மக்களும், விவசாயக் கூலிகளும் ஆலைத் தொழிலாளர்களும் நிறுவனங்களில் பணிபுரிகிறவர்களும், அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள். அர்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அரசு இந்த அரசு இருக்கிறது.

அண்மையில் கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குவதாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள் இப்படி தொழிலாளர்களின் வர்க்கத்திற்காக தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஒரு அரசை பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் நியாயமாக, முறையாக தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வார்களானால் அதை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும், அரசு தவறு செய்கிறது என்கிறபோது அந்தத் தவறை எடுத்துச் சொல்கிற முறையோடு, சட்டமன்ற விசைகள், மரபுகளை சாக்கிற வகையிலே எதிர்க்கட்சிகள் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் நிச்சயமாக புரட்சித் தலைவர்களும் இந்த சட்டமன்றமும் தலை வணங்கும், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும். ஆனால் அன்றை மாதிரி ஏதாவது குழப்பத்தை, கலகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கருதினால் அது நியாயமாகாது. தொகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் பொறுப்பு வாய்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினராக சட்டமன்றத்திற்குச் சென்று பணியாற்ற வேண்டுமென்று, தங்களுடைய தொகுதியைப் பற்றி, மக்களின் நலனைப் பற்றி, எழைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி பேசுவார்களென்று அனுப்பியிருக்கிற போது, சட்டமன்றத்தின் விதிகளுக்கு மாறாக நடந்து கொள்கிற சூழ்நிலையை மக்கள் மன்றம் நாறாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கு என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அனைத்து வகையிலும் தொழிலாள வர்க்கம் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வகை செய்வதற்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. குப்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு காலத்தில் மாட மாளிகையின் ஆட்சியாக, ஒரு குடும்பத்தின் ஆட்சியாக இருந்த தமிழக ஆட்சியை இன்றைக்கு மக்களுடைய ஆட்சியாக, தொழிலாளர்களுடைய ஆட்சியாக மாற்றிய பெருமை நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை மதவில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமைச் சோதரர் விஜயபாலன் அவர்கள் எடுத்த சொன்னதைப் போல தங்களுடைய இளமைக் காலத்திலிருந்து தொழிலாளர்களுடைய நன்மைக்காக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்ட நம்முடைய தொழிலாளர் நலஅமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில், தொழிலாளர்களுடைய நலம் மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைவிட தமிழகத்திலே நல்ல முறையிலே பேணி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை இங்கே இருக்கிற தொழிலாளர் சமுதாயம் மட்டுமல்லாமல், மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களும், தொழிலாளர் தலைவர்

1984 மார்ச் 16]

[திரு.கே. குப்புசாமி]

களும், இவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிற நிலையில் இன்றைக்கு தமிழகம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் நலனை நம்முடைய புரட்சித்தலைவர் அரசு நல்லமுறையில் பாதுகாத்து வருகிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நலன்களை எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்வது என்பது, அவர்களாகவே திட்டம் தீட்டி, அவர்களாகவே நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டும்; அரசியல் கட்சிகளின் கைப்பாவைகளாக மாறி அவர்களுக்கு இரையாகி விடக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30.)

சாதாரணமாக முதலில் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு முதலில் 'தஞ்சாவியேஷன்' — அதாவது சமரசம் பேசி பார்ப்பது, பிறகு அதிலே ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லை என்றால், அதற்குப் பிறகு ஆர்பிட்டேஷன், என்றும் அட்ஜுடிகேஷன் என்றும் இரு தரப்பினரையும் அழைத்து சமரசம் பேசி ஒப்பந்தத்திற்குக் கொண்டு வருவது போன்ற முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. அந்த ஆர்பிட்டேஷன் அல்லது அட்ஜுடிகேஷனில் நன்மை கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் லேபர் கோர்ட்டுக்குச் செல்லலாம். அந்த லேபர் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு சாதகமாக வருகிறபோது தொழிலாளர்கள் அதைப் பாராட்டுகிறார்கள். சில நேரங்களில் தீர்ப்பு நீதியின் அடிப்படையில் பாதகமாக வருகிறபோது அதை ஏற்றுக்கொள்கிற மனப்பக்குவம் தொழிலாளர்களுக்கு வருவது இல்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் தான் ஏன் ஆர்பிட்டேஷனில், அட்ஜுடிகேஷனில் இதைத் தீர்த்துக்கொள்ளத் தவறிவிட்டோம் என்று வருந்துகிறார்கள்.

இங்கேயிருக்கின்ற சட்டமன்றத்திலே கூட தீர்ப்பு என்று வருகிறபோது அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது கிளர்ச்சிகளைச் செய்வதை சில அரசியல் கட்சிகள் கடைபிடித்துக்கொண்டு வருகிற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, தொழிலாளர்களை மட்டும் குறை சொல்லி பயன் இல்லை. காரணம் ஒரு நீதிபதியால் தீர்ப்பு எழுதப்படுகிறபோது — அது சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஹைக்கோர்ட் நீதிபதி அளிக்கிற தீர்ப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கமிஷன்கள் அளிக்கும் தீர்ப்பாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்கிற மனப்பக்குவத்தை நாம் சட்டமன்றத்தில் கடைபிடிக்கத் தவறியிருக்கிறோமே என்பதை இன்றைய சம்பவங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்வேன்.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் பால் கமிஷன் அறிக்கை வந்த நேரத்தில், ஒரு குறிப்பை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சாராட்சத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளியிட்டு, அரசுக்கு எதிராக

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1984 மார்ச், 16]

எப்படியெல்லாம் அதை திசைத் திருப்ப முடியுமோ அப்படியெல்லாம் அவர்கள் ஈடுபட்டதை நாட்டு மக்கள் மறந்து விடவில்லை.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நம்முடைய முன்னாள் நீதிபதி திரு. ராமபிரசாத் ராவ் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு நேற்றைக்கு இங்கே சட்டமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தத் தீர்ப்பினை ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை உடையவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். ஒரு நீதிபதி என்பவர் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சிக்கும் சொந்தக்காரர் அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திற்கு மட்டும் சொந்தக்காரர் அல்ல. இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானவர். அவர் அளித்த ஒரு தீர்ப்பு இங்கே கொள்கையாக எப்பது காட்டு மிராண்டித் தனம், பைத்தியக்காரத்தனம், அநாகரீகம், யதேச்சாதிகாரம், என்ற முறையில் அவர்கள் ரௌடித்தனமான முறையில் செய்து இருக்கிறார்கள். இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பொது மக்களின் நலன் காக்க, நாம் இங்கே பாதுகாவலர்களாக இருக்கிறோம். இந்த அவையின் கண்ணியத்தை, கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பு இங்கேயுள்ள அரசியல் கட்சிகள் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிகள், ஆளும் கட்சிகள் ஆகியவற்றிடம் இருக்கிறது. இந்த அவையின் கண்ணியத்தையும், கௌரவத்தையும் சூறைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் திட்டமிட்டு, அரசியல் ஆதாயம் கருதி இப்படிப்பட்ட காரியத்தை எதிர்க்கட்சியினர் செய்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். பொதுவாக லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல், கன்சிலியேஷன், ஆர்பிட்டுரேஷன், அட்ஜஸ்ட்மென்ட் போன்றவைகள் மூலம் உங்கள் பிரச்னைகளை தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள். அதுதான் எதிர்காலத்தில் உங்கள் பிரச்னைகளை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகுக்கும். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வழிமாட்டியாக இருக்கவேண்டிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இன்றைக்கு ஏற்பட்ட சூழ்நிலை சாரணமாக கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படவேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும்கூட தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொல்லும்போது, இங்கே சட்டமன்றத்திற்குள்ளே இருக்கக்கூடிய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஆங்கிலத்தில் 'வாச் அன்ட் வாண்டு' என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் எதற்காக இருக்கிறார்கள் என்றால் வெளியே இருக்கிற பொதுமக்களால், மேலே இருக்கிற பார்வையாளர்களால் சட்டமன்ற நடவடிக்கைக்கு குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது, சபையின் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குள்ளே விரும்பத்தகாத விளைவுகள், மோசல்கள் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்கின்ற மரபுகளைக் காப்பாற்றத்தான். அந்த கடமைகளைச் செய்வதற்காக பேரவைத் தலைவர், பேரவைத் துணைத் தலைவர் பொறுப்பிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 16]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

இன்றைக்கு அந்த பாதுகாப்புத் தொழிலாளர்களுடைய பரிசாபகரமான நிலையைப் பார்த்தோம். உறுப்பினர்களை எளியேற்ற வேண்டுமென்று நீங்கள் உத்தரவிட்டபோது அவர்களுக்கு ஒரு கூச்சம், ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் வெளிப்பேற்றவில்லை; கன்சிலியேஷன் தான் செய்தார்கள். உங்கள் உத்தரவை அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்பதை வேதனையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் உங்களுடைய மேலான பரிசீலனைக்கும் சிந்தனைக்கும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு ஊரிலே இருக்கிற தலைவர் என்றால் அவரை அந்த உள்ளூர் காவலர்களால் அடக்க முடியாது. ஏனென்றால் அங்கே இருப்பவர்கள் ஏதேதோ வகையில் அவரோடு தொடர்பு வைத்திருப்பார்கள். அதனால் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பிடிக்க அவர்கள் கூச்சப்படுவார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களைப் பிடிக்க வெளியிலேயிருந்து ரிசர்வ் போலீஸ் வரும், மலபார் போலீஸ் வரும். அவர்கள் வந்தால்தான் கலைந்து ஓடுவார்கள், கூட்டம் கலையும், கலவரம் அடங்கும். உள்ளூரில் உள்ள போலீஸ் என்றால் அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற பழக்கத்தின் காரணமாக பிடிக்கமாட்டார்கள், கூச்சப்படுவார்கள். ஊருக்கு புதியவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு யாரையும் தெரியாது, விருப்பு வெறுப்பின்றி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அப்படியானால்தான் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த முடியும். அந்தமுறையில் இங்கே இருக்கிற பாதுகாப்புத் தொழிலாளர்களை, பொதுமக்களால் ஏதாவது குந்தகம் ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் உள்ளே நடக்கிற ரௌத்தனத்தை, உள்ளே நடக்கிற பலாத்காரத்தை உள்ளே நடக்கிற ஜனநாயக விரோதப் போக்கினைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்றால், துணைத் தலைவரவர்களே, உங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் தனியாக ஒரு படை இருக்க வேண்டியது தேவை, அவசியம் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அத்தகைய ஒரு படை இருக்குமானால் ஜனநாயகத்தை திச்சயமாக்கக் காப்பாற்ற முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படி தனியாக ஒரு படை வேண்டாம்; சமாளித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. கே. குப்புசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இங்கே இப்போது இருக்கிற பாதுகாப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு கூச்சமாக இருக்கிறது. 'Such a delicate situation need not be created in the House' உங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் தனியாக ஒரு பிர்வு இருந்தால் அவர்கள் அஞ்சாமல், கூச்சப்படாமல் உங்கள் ஆணையை நிறைவேற்றுவார்கள்.

[1984 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தமாதிரியான நிலைமை வரக்கூடாது; தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தந்து, சுமுகமான முறையிலே அவையை நடத்திச் செல்ல உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. கே. குப்புசாமி: ஜனநாயக நெறிமுறைகளை, இந்த மன்றத்தின் மரபுகளைக் கட்டிக்காக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு உறுப்பினருடையவும் கடமையாகும். அதைத்தான் ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களும் தொடர்ந்து கட்டிக் காத்து வருகிறார்கள். ஆனால் அரசியல் ஆதாயம் தேடும் நோக்கத்தோடு, சபையின் கண்ணியத்தைக் குறைக்க வேண்டும், பிற மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் இந் சபையைப் பற்றி ஏளனம் செய்ய வேண்டும் என்ற இழிவான நோக்கத்தோடு பலாத்காரமான நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினால் அதைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய நிலைமை இங்கே இருக்கின்ற பாதுகாப்புத் தொழிலாளர் னுக்கு இல்லை என்றால் அதற்கு என்று தனியாக தொழிலாளர்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களைத் தாங்களே சரத்துக்கொள்ள வேண்டும். செல்ஃப் ரெஸ்பெக்ட் இடக்க வேண்டும். அவைக்கு உள்ளே தீ வைப்பது, அரிவாளைத் தூக்குவேன் என்பது, அவைத் தலைவருக்குக் கட்டுப்படாமல் தொடர்ந்து கூச்சல் போடுவது எல்லாம் பெரிய தவறு. அவையை ஒழுங்காக நடத்திச் செல்ல உறுப்பினர்கள் உதவியாக இருக்க வேண்டும். உள்ளே தீ வைத்தால் என்ன செய்வது? இங்கே கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தால் அவர்களை வெளியேற்றுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஒன்றரை இலட்சம் வக்குகளைப் பெற்று உறுப்பினராக உள்ளே எதற்காக வருகிறார்? தீ வைக்கவா? பக்கத்தி் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் மேல் தீ பட்டால் என்ன செய்வது? ரெஸ்கின் மேலே தீ பட்டால் அத்தனையும் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும். தங்கள் கடமையை மறந்துவிட்டு, ஏதாவது பிரச்சனையைக் கிளப்பி, அந்தப் பிரச்சனையினால் ஏதாவது விளிம்பரம் வராதா என்று பார்க்கிறார்கள். அது தவறு. உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் தங்களுடைய செல்ஃப் ரெஸ்பெக்டைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும்; 234 உறுப்பினர்களுக்கும் இந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. கே. குப்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி பொறுப்பின்றி நடந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத் தான் இந்த யோசனையைச் சொன்னேன். அதோடு மட்டுமல்ல. இங்கே இருக்கிற தொழி

1984 மார்ச் 16]

[திரு.கே. குப்புசாமி]

லாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் நான் இதைச் சொன்னேனே தவிர, வேறு — எதிர்க் கட்சி மீது குற்றஞ்சாட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. இதே நிகழ்ச்சிகள் இன்று வேறு எந்த மாநிலங்களிலாவது நடைபெற்றிருக்குமானால், நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள், ஜனநாயக முறையை கட்டிக் காக்கின்ற முறையிலே, இந்த மரபினுடைய கண்ணியத்தைக் கட்டிக் காத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவு நிகழாது, மரபையும் கண்ணியத்தையும் கட்டிக் காத்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்; என்னுடைய வாழ்த்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த நிலையில் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு தொலாளர் நுண்ணப் பேணிக் காப்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. தொலாளர் சமுதாயம் மற்ற சமுதாய மக்களோடு போட்டி போட்டு முன்னேறுவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறது என்ற நிலைமையில், என்னுடைய வாழ்த்துக்களைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அண்ணாதுசன், சமரசம், ஜே.கி.டி. பிரபாகரன், சு. முத்துக்கிருஷ்ணன், விஜயபாலன், இறுதியாக மாண்புமிகு குப்புசாமி ஆகிய உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

என்னுடைய ரூபகப் சரியாக இருக்குமானால், அமைச்சராக, இது என்னுடைய 7-வது மானியக் கோரிக்கை அல்லது 8 என்று கருதுகிறேன். இதுவரையில், எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல, அதற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய வாழ்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். ஆனால் இன்றையதினம், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் — ஒரு முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை—அதிலே குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளைப் பேச வேண்டிய நேரத்தில் இல்லாமல் போனது, நான் துரதிருஷ்டம் என்று தான் நினைக்கிறேன். அதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேருமே மிகத் தெளிவாக பிரச்சினைகளை எடுத்துச்சொல்லி, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி சாதித்து இருப்பதை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லி, இந்த அரசைப்போல எந்த அரசும் சாதிக்கவில்லை என்று ஆதாரத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு.எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

மானியக் கோரிக்கையில் 'அர்பன் டெவலப்மெண்ட்', நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற கோரிக்கை இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதல் குறிப்பாக நம்முடைய Rapid Transport System பற்றி இதழ்கள் கூட சில நேரத்தில் தவறாக எழுதுகின்றன. எ.கின்ற காரணத்தால் அதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

பாதாள ரயில் என்று இன்னமும் நம்முடைய பல இதழ்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன. அது பாதாள ரயில் அல்ல என்பதைச் சொல்விக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல இதழ்கள், நிறைய விஷயங்கள் தெரிந்த இதழ்கள் கூட அதைப்பற்றி எழுதுகின்ற நேரத்தில் பாதாள ரயில்கள் என்று எழுதுகின்றன. இங்கே வரப்போவது பாதாள ரயில் அல்ல. அதைப்பற்றிய விளக்கம் தர நான் விரும்புகிறேன்.

வளர்ந்து வரும் சென்னை மாநகரத்திலே முக்கிய பிரதான பகுதிகளில் போக்குவரத்து நெரிசலை தவிர்க்கும் பொருட்டு, போக்குவரத்துப் பிரிவு—இரயில்வேத்துறை பிரிவு துரித இரயில் போக்குவரத்து ஒன்றை திருவான்மியூருக்கும், திருவொற்றியூருக்கும் இடையில் ரூ. 150 கோடி செலவில் தயாரித்து, மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியது. இவ்வரசும் பலமுறை மத்திய அரசை இத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கக் கோரியும், பொருள்தாரை ரெருக்கடி காரணமாக மேற்கூறிய திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்க இயலாது என்று மத்திய அரசு தெரிவித்தது.

எனவே சென்னை கடற்கரை ரயில்வே நிலையத்திலிருந்து மயிலாப்பூர் லஸ் வரையிலும் 8.45 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு ரூபாய் 60 கோடியிலேயிருந்து 70 கோடி வரை செலவாகும் துரித ரயில்வே பாதை அமைக்கும் திருத்திய திட்டம் ஒன்றை சென்னைப் பெருநகர போக்குவரத்துப் பிரிவு—ரயில்வே துறைப் பிரிவு—மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. இத்திட்டப்படி 8.45 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில், 2.93 கிலோ மீட்டர் தூரம் தரைப்பகுதியாகும். அதைத்தான் நான் முக்கியமாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு தெரிவிக்க வண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். 8.45 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் 2.93 கிலோ மீட்டர் தூரம் தரைப்பகுதியாகும். 5.52 கிலோ மீட்டர் தூரம் 18 அடி உயரம் உள்ள மேல் மட்டப் பகுதியாகும். 2.93 கி.மீ. தூரம் தரை மட்டம்; 5.52 கி.மீ. தூரம் 18 அடி உயரம் உள்ள மேல் மட்டப் பகுதியாகும். இத்திருத்திய திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த திட்டத்திற்கு விரைவில் ஒப்புதல் அளித்து ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள இவ்வரசு மத்திய அரசை ஜூன் 1980-ல் கேட்டுக்கொண்டது. இதன் பலனாக மத்திய திட்டக் குழு, இந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி அளித்து ஆறாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் சேர்க்க அனுமதித்து உள்ளது. மேலும் இத்திட்டத்தின் தொடக்கப் பணிக்காக ரயில்வே

1984 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அமைச்சரகம், 1983-84-ல் 1 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. 1984-85-ம் ஆண்டுக்காக ரூபாய் 75 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் 64 இலட்சம் மதிப்புள்ள 6.6 எக்டேர் பரப்புள்ள மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை ரயில்வேக்கு இலவசமாக அளிக்க இவ்வரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. மேலும் 2.111 எக்டேர் பரப்புள்ள தனியார் நிலங்களையும் சுமார் 140 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் கையகப்படுத்தி ரயில்வேக்கு இலவசமாக அளிக்க இவ்வரசு இசைந்துள்ளது. துரித ரயில் பாதைத் தடங்கள் வரும் அரசு மற்றும் தனியார் நிலங்களையும் உடனடியாக கையகப்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கும்படி, சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு உள்ளார். மேலும் இப்பகுதியிலுள்ள நிலங்களில், கட்டிட வளர்ச்சியை வரல்முறைப்படுத்தும் பொருட்டு, சென்னைப் பெருநகர வளர்ச்சிக் குழுமத்திற்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டு உள்ளது. இது தொடர்பாக ரயில்வேக்கு உடனடியாகத் தேவைப்படும் அசுக்குச் சாந்தமான நிலங்களை விரைவில் மாற்றம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்படி சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். இப்பணிளைத் துவக்குவதற்காக ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் கோரப்பட்டு உள்ளன.

எனவே இத்திட்டத்தைப் பற்றி நான் விரிவாகச் சொல்ல விரும்பியதே இதைப்பற்றி சென்னை நகரத்திலே உள்ள மக்கள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவாவாகும்.

அடுத்து, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னர்தான், சென்னையிலே ருடிசையிலே வாழக்கூடிய மக்களுக்கு, அந்த இடத்தை அபிவிருத்தி செய்து, அதை அவர்களுக்கே சொந்தமாக ஆக்கும் திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதைப் பற்றிக் கூறும்போது மனவயின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்றார்கள். எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் இங்கே இருந்து பேசவில்லை என்று சொன்னாலும், அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளைப் படித்துப் பார்த்து, அவைகளில் இருந்து அவர்கள் கருத்து என்னவாக இருக்கிறது, என்ன பேச நினைக்கிறார்கள், எதன் மீது வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மனதிலே இருத்தி, அதற்கு ஏற்ற வகையிலேதான் என்னுடைய பதிலை இன்றையதன் உருவாக்கியிருக்கிறேன். அதிலே ஒரு கருத்து, ஏழை எளியவர்களுக்கு மனைப் பட்டா கொடுக்க ஆரம்பித்து இருப்பதே புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான். அதை எந்த வகையிலே கொடுக்கிறோம் என்பதை நான் உற்று விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால், அது மக்களுக்கு மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும். அதுவும் ஏழை எளியவர்களுக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கக்கூடிய மிக நல்ல திட்டமாகும்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

இத்திட்டத்தின் கீழ் 20 சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் நிலம் இருப்பவர்களுக்கு ரூபாய் 700 தரப்படுகிறது. 20 சதுர மீட்டர் பரப்பளவு வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதற்குக் கிரயம், அதற்காக வாங்கப்படுவது 700 ரூபாய் தான். அந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோம். அந்த அளவுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போதும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். ஆனால், என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், நிரம்ப நிலத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமித்திருக்கிற போது, அவர்களை அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றுவது என்றால், சாமானியமல்ல. பெரிய சிக்கலே வந்துவிடும். அப்படி நாம் ஆரம்பிக்கிறபோது, ஏன் உங்களுக்கு இவ்வளவு இடம் என்று சொல்லி, 20 சதுர மீட்டர் உங்களுக்குப் போதும் என்று சொன்னால், அதற்காக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போர்க் கொடியை உயர்த்த ஆரம்பித்து விடுவார்கள். எனவே, நாம் செய்திருக்கிற ஏற்பாட்டை நான் விரிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50.)

ஆனால் நிலக் கிரயம் ஒரே தவணையில் வாங்கப்படுவதில்லை. 10 ஆண்டுகளுக்கு மாத தவணையில் ரூபாய் 7 என்னும் விகிதத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறது. முன் வைப்புத் தொகையாக 90 ரூபாய் மட்டும் வசூலிக்கப்படுகிறது. 20 சதுர மீட்டருக்கு மேலே 110 சதுர மீட்டருக்கு உள்ளே பரப்பளவுள்ள நிலத்திற்கு, 20 சதுர மீட்டருக்கு ரூபாய் 700 அளவிற்கு மேல் உள்ள, ஒவ்வொரு சதுர மீட்டருக்கும் அந்நிலம் அமைந்துள்ள பகுதியைப் பார்த்து—20 சதுர மீட்டருக்கு 700 ரூபாய் வாங்கிக் கொள்கிறோம். கிரயம். ஆனால் அதற்கு மேலே இருக்கக்கூடிய நிலத்திற்கு, இடத்தைப் பெற்றுத்தவரையில் ஒவ்வொரு சதுர மீட்டருக்கும், 35 ரூபாய், 40 ரூபாய், 45 ரூபாய், 55 ரூபாய் என்னும் விகிதத்தில் நிலக் கிரயம் வாங்கப்படுகிறது. 111 மீட்டரிலிருந்து 220 மீட்டர் பரப்பளவுள்ள நிலத்திற்கு மட்டும் ஒவ்வொரு சதுர மீட்டருக்கும், அந்நிலம் அமைந்துள்ள பகுதியைப் பார்த்து ரூ. 70, ரூ. 80, ரூ. 90, ரூ. 110 என்னும் விகிதத்தில் நிலக் கிரயம் வசூலிக்கப்படுகிறது. 220 சதுர மீட்டருக்கும் அதிகமான பரப்பளவுள்ள மனைகளுக்கு மட்டும், சந்தை விலையில் வசூலிக்கப்படுகிறது. 220 சதுர மீட்டர் வரையில் ஆக்கிரமித்திருந்தால், எவ்வளவு என்று சொல்லி விட்டேன். ஆனால் அதற்கு மேலும் சில பேர் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள்.

அவர்களை வெளியேற்றுவது முறையாக இருக்காது. அதிலே சிக்கல் வரும் என்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு மார்க்கெட் விலையில் விலை நிர்ணயித்து, அந்த வகையிலே அந்த நிலத்தினுடைய விலையை நிர்ணயிக்கிறோம். இவ்விலையால் தங்களுக்குத் தேவையான நிலத்தை மட்டும் வைத்துள்ள குடிசை வாசிகளுக்கு, பாதிப்பு ஏற்பட வாய்ப்பு இல்லை என்று கருதப்படுகிறது.

1984 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

குடிசைவாழ் மக்கள் தேவைக்கு அதிகமான நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, உபரி நிலத்தை அதிக விலைக்கு விற்பதை தடுக்கும் நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசு இவ்வாணையை பிறப்பித்திருக்கிறது.

குடிசை வாழ் மக்கள் ரூபாய் 30 முதல் 50 வரை பொதுவாக குடிசைகளுக்கு வாடகை செலுத்துபவர்கள் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். இந்நிலையில் அந்த நிலத்தை சொந்தமாக பெறுவதற்கு அவர்கள் செலுத்தும் தொகை மிகக் குறைவானதே யாகும். பயன் அடையும் குடும்பங்கள் தாங்கள் பெறும் நிலங்களை இலவசமாகப் பெற்றால், விரைவிலே அதிகத் தொகைக்கு விற்றுவிட முற்படுவார்கள். அதையும் மனத்திலே வைத்து, நிலத்துடைய கிரயம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு உள்ளது. அரசு நிர்ணயித்துள்ள இவ்விலையினை, அதிக சத்திவித விலைக்கு நிங்கள் விற்கப்படுகின்றன. மற்ற இடங்களில் விலை ஏதும் இன்றி மனைகளை கொடுக்கப்பட்டால், விரைவிலே அவைகள் விற்கப்பட்டு, புது குடிசைகள் அங்கே வந்து விடும். சென்னையில் குடிசைகளை அகற்றும் பணி இதனால் மிகவும் கடுமையாகும். எனவே வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவித்தாக் கொள்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு எந்திருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு இதை நான் பதிலாகச் சொல்லும் வகையில் சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெட்டுப் பிரேரணைகள் இக்கே முன் மொழியப்பெறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வெட்டுப் பிரேரணை யக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மனதிலே வத்துத் தான். அதற்கு முழுமையான பதில் தரவேண்டும் என்று கருதச் சொன்னேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இப்படி மனையைக் கொடுத்த பிறகு, அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக Home Improvement Loan என்று தருகிறோம். உலக வங்கியின் மூலமாக எல்லா இம்ப்ரூவ்மெண்டும் செய்கிறோம். அது மட்டும் அல்லாமல் மனைப் பட்டாக் கொடுக்கிறோம். அத்தோடு, Home Improvement Loan என்று சொல்லி, மாதம் 200 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 600 ரூபாய் மானியமாகத் தருகிறோம். 201-லிருந்து 250 வ ர வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு 1500 ரூபாய் கடனாகத் தருகிறோம். 251-லிருந்து 300 வரை உள்ளவர்களுக்கு, 2,500 ரூபாயும், 301-லிருந்து 600 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 3,500 ரூபாயும் கடனாகத் தருகிறோம். இப்படி தருவதன்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

மூலமாக அவர்கள் வீடுகளை நன்றாகக் கட்டிக் கொள்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கிறது என்ற வகையில், அவர்களுக்கு அந்த உதவிகளைச் செய்கிறோம் என்பதை நான் மெத்தப்பெருமையோடு இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு Sites and Services என்று சென்னையை சுற்றியிருக்கக் கூடிய இடங்களில் நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்களுக்கு, —அர்பன் புவர்— அவர்களுக்கு தங்கும் இடம் இருக்க வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மிக நரிசலாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, அதை பரவலாக வெளி இடங்களுக்கு கொண்டு போக வேண்டும். அதுவும் ஏழைகளுக்கு, இந்த சைட்ஸ் அண்ட் சர்வீசிலே கொடுக்கின்ற வசதிகளை பெரும்பகுதி கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதம் ஏழைகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

மற்றும் எம். ஜி. ஜி., எல். ஜி. ஜி. என்று சொல்கிற நடுத்தர வருவாய் உள்ளவர்கள், குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள், அதிக வருவாய் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் 20 சதவீதம் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அளவில் டைட்ஸ் அண்ட் சர்வீஸ் திட்டத்தின்கீழ், ரோடு, குடிநீர் வசதி, கழிவு நீர் வசதி, மனைகளை மேம்பாடு செய்தல் இவைகள் தரப்படுகின்றன. 80 சதவீதம் வசதிகள், ரூபாய் 350-க்கு குறைவாக உள்ள ஏழைகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. இதிலே அவர்கள் பயனடைகிறார்கள். அங்கே கொடுக்கும்பொழுது Sanitary core வைத்து காலி மனைகள் தருகிறோம். அல்லது இரண்டு சுவர்களை வைத்து மேலே மூடி நிலம் கொடுத்து வீடு கட்டுவதற்கு வசதி செய்து தருகிறோம். சிலருக்கு முழுமையாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறோம்.

முதல் உலக வங்கித் திட்டத்திலே சென்னையிலே, அரும்பாக்கம், வில்லிவாக்கம், கொடுங்கையூர் ஆகிய இடங்களிலே 12500 மனைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. அதற்கான செலவு ரூபாய் 15.0 கோடியாகும். இரண்டாவது உலக வங்கித் திட்டத்தில் முகப்பையூர், நெற்குன்றம், மதுரவாயல் ஆகிய இந்த இடங்களில் 15 ஆயிரம் மனைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதற்கு செலவு 29 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதைச் சென்னையைச் சுற்றிலும் செய்கிறோம். சென்னைக் கிராமப்புறம் உள்ள நகரங்களுக்கும் இந்த Sites and Services திட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அரசுக்கோணம், இராண்பேட்டை, காமப்பள்ளம், திருவண்ணாமலை, பண்ணாட்டி, நாகப்பட்டினம், கோபிச்செட்டிப்பாளையம், சிவகங்கை, ஓசூர், தர்மபுரி, பொள்ளாச்சி, மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களுக்கும் இந்த Sites and Services scheme விரிவாக்கப்படுகிறது. நங்கேயம் இந்த வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நான் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து ஒருங்கிணைந்த நகராபிவிருத்தித் திட்டத்தை செய்துவருகின்றன. நிலம் எடுப்பும் அபிவிருத்தியும் மேம்பாட்டு மனைத் திட்டம் போக்குவரத்து மற்றும் இதைச் சேர்ந்த வசதிகள், மண்டிகள் மற்றும் அங்காடிகள் அபிவிருத்தி குறைந்த செலவிலான அடிப்படை சுகாதார வசதிகள், இப்படிச் செய்து கொடுத்து 28 நகரங்கள், ஒரு லட்சத்திற்குக் குறைவாக உள்ள மக்கள் உள்ள நகரங்களுக்கு மாநில அரசும் மத்திய அரசும் 50:50 என்ற அளவில் பண உதவி தந்து திட்டத்தை செய்து வருகிறோம். அந்த ஊர்களைப் படிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். உதகமண்டலம், கரூர், தர்மபுரி, புதுக்கோட்டை, கருச்செங்கோடு, பழனி, கோய்செட்டிப் பாளையம், மன்னார்குடி, மேட்டுப் பாளையம், செங்கற்பட்டு, கூரூர், தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை, திருவண்ணாமலை, ஆத்தூர், நாமக்கல், கோயில்பட்டி, இராணிப்பேட்டை, ஆற்காடு, வாலாஜா நகர்த்தொகுதி, பொள்ளாச்சி, தேனி அல்லிநகரம், ஓசூர், காரைக்குடி, நாகப்பட்டினம், கள்ளக்குறிச்சி, பணருட்டி, சிவகங்கை, ஆரணி, அரக்கோணம் ஆகிய இந்த 28 நகரங்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை அங்கேயெல்லாம் ஒரு லட்சத்திற்கும் குறைவாக மக்கள் இருக்கிற காரணத்தினாலே ஒரு நகரத்திற்கு 80 லட்ச ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த 80 லட்சத்தில் மத்திய அரசு

(பிற்பகல் 1-00)

40 லட்சமும், மாநில அரசு 40 லட்சமும் கொடுத்து முக்கியமாக அந்த நகரங்கள் முன்னேறுவதற்காக ஒவ்வொரு நகரத்திற்கும் ரூ. 80 லட்சம் கொடுத்து நிறைவேற்றும் வேலையை செய்து இருக்கிறோம்.

அதேபோல் மாநில அரசு மட்டும் சில நகரங்களை தேர்ந்து எடுத்து அவைகளில் கட்டண கழிப்பிடங்கள், பேருந்து நிலையங்கள், வணிக மையங்கள், வங்கி கட்டிடங்கள் போன்ற கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்கும் அதன் காரணமாக சுற்றுப்புற சுகாதார சூழ்நிலைகள் தூய்மையாக இருப்பதோடு அந்த நகரத்திற்கு வருவாய் வருவதற்கு ஏற்பவும் செய்கிறோம். அந்த அளவில் ஏறத்தாழ 104 நகரங்களை தேர்ந்து எடுத்து அந்த நகரங்களுக்கு மாநில அரசே பணம் கொடுத்து 458.636 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக திட்டமிட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம், என்பதை இந்த நேரத்தில் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வெளி நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பைத் தேடித்தருவதற்காக 30-11-78-ல் ஒரு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதன் மூலமாக 1978-79-ல் யாருக்கும் வேலை வாங்கித்தர முடியவில்லை. 1979-80-ல் 36 பேருக்கும், 1980-81-ல் 70 பேருக்கும், 1981-82-ல் 317 பேருக்கும், 1982-83-ல் 213

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1984 மார்ச் 16]

பேருக்கும் 1983-84-ல் 322 பேருக்கும் ஆக மொத்தம் 958 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு வாங்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களை எந்த எந்த நாட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஐக்கிய அரபு குடியரசுக்கு 36 பேரும், லிபியாவுக்கு 31 பேரும், ஈராக்கிற்கு 607 பேரும், ஏமன் குடியரசுக்கு 252 பேரும். ஓமனுக்கு 32 பேரும் ஆக மொத்தம் 958 பேரை வெளிநாட்டுக்கு அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் அனுப்பியிருக்கிறோம். இதன் பலனாக அன்னிய செலாவணி 1.25 கோடியிலிருந்து 1.75 கோடி ரூபாய் வரையில் இந்திய நாட்டுக்கு கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு சத்துவாச்சேரியில் 150 வீடுகள் கட்டியிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். எனவே அந்தத் திட்டமும் சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது.

தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ளும்போது முதலில் பல பத்திரிகைகள் எழுதுவதை நான் சமீப காலத்தில் பார்த்து இருக்கிறேன். They take pleasure in doing so. 50 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள், தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டக் காரணத்தால், இப்படி ஒரு பத்திரிகை எழுதுகிறது. இன்னொரு பத்திரிகையில் ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலை இல்லை. இன்னொரு பத்திரிகையில் “uneasy Truce” இப்போது இருக்கக்கூடிய அமைதி எப்போதும் இருக்காது வெடிக்கப் போகுது. அது அவருடைய எண்ணமா? அது என்ன கணிப்போ தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன அமைதி இல்லை என்று எழுதுகிறார்கள் 14 பேர் சேர்ந்து சொல்வது அது அரசியல் காரணம் 14 கட்சிகள் சேர்ந்து கூட்டணியாக அரசியல் காரணமாகச் சொல்வதினால்தான் உண்டு. அவர்கள் ஏதாவது சொல்லியாக வேண்டும். ஆனால் பத்திரிகைகள் கூட அப்படி எழுதுகிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தமிழகத்தில் மூடியிருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 9 தான். அதனால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2754 தான். எதை மறந்து விட்டாலும் குறிப்பாக பத்திரிகை நிருபர்கள் இதையாவது எழுதித் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

பத்மா மில்ஸ்	110 பேர்,
Tamil Nadu Spinning Mills	250
Janardhana Mills	700
N. S. Krishna Rao Body Works	510
Soverign Engineering	64
Southern Alloy	270

1984 மார்ச் 16] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

India Forge and Drop Stamping	500
Enforce Ltd.	230
Mini Equipments, Kovai	120

ஆக மொத்தம் 2754 பேர் தான். தமிழகத்தில் தொழிற்சாலைகள் முடியிருக்கிற காரணத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2,754 தான்.

இதில் பத்மா மில்லை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு 7-12-83ல் எழுதியிருக்கிறோம். அந்தபோல் தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்லையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு 7-12-83 எழுதியிருக்கிறோம். அதே போல் ஹெனார்த்தனா மில்லையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு 7-12-83 எழுதியிருக்கிறோம். என். எஸ். கிருஷ்ணா ரால் பாடி ஒர்க்ஸ் ஐப் பொறுத்தவரையில் சமரச அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. சதர்ன் இன்ஜினியரிங்கைப் பொறுத்தவரையில் சென்னை தொழிலாளர் நலத்துறை துணை ஆணையாளர் முன்பு பேச்சுவார்த்தை நிலுவையில் உள்ளது. சதர்ன் அலாய் பவுண்டரி பிரைவேட் லிமிடெட், மாதவரம் இதைப் பொறுத்தவரையில் சென்னை இரண்டாவது தொழிலாளர் நலத்துறை துணை ஆணையாளர் முன்பு பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தியா போர்ட்டிராப் ஸ்டாம்பிங் இந்த நிறுவனத்தைப் பற்றிய பிரச்சனைப் பற்றி தொழில் நீதிமன்றத்தில் தீர்வுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று it has been referred on 10-3-83. அது தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. என்போர்ட் லிமிடெட். இந்தப் பிரச்சனை 2-வது தொழிலாளர் நலத்துறை துணை ஆணையாளர் முன்பு பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மினி எக்ஸ்ப்ரெஸ், கோவை, இது கோவை 3-வது தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் திரு. சமரசம் அவர்கள் முன்னால் பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறது. ஆகவே, இங்கே உள்ள சில நிறுவனங்களை—முக்கியமாக, மூடப்பட்டு இருப்பதைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறோம். மேலும், மூடப்படாத—வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற பி. அன்ட் சி. மில்லை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று 7-12-83 அன்று மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். பி. அன்ட் சி. மில்லில் ஸ்ட்ரைக்தான் நடக்கிறது. அதையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னும்கூடச் சொல்கிறார்கள், தமிழ்நாட்டில் தொழில் அமைதி இல்லை, வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கின்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகி விட்டது என்று. 50,000 இன்னும்கூட ஒரு இதழில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்ற நிறுவனங்களைப் பற்றியெல்லாம்கூட நான் சொல்ல விரும்ப

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

வில்லை, ஆனால் மேற்கு வங்கத்தில் மட்டும் 53 தொழிற்சாலைகள்—ஜூட் மில்கள்—அவைகளில் 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள்—2 இலட்சமாக அல்லது 2 இலட்சத்து 50 ஆயிரமா என்ற சரியான புள்ளி விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை; ஆனால் 2 இலட்சம் என்பது உண்மை. அவர்கள் ஜனவரி மாதம் 16 ஆம் தேதியிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே நேற்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் தற்பொழுது இந்த அவையில் இல்லையே என்று எனக்கு ஒருத்தமாக இருக்கிறது; அவர்களெல்லாம் இருந்திருந்தால் இன்னும் சுவையாக விவாதங்கள் இருந்திருக்கும். கரூர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவில்லை என்றால் 14 கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து சிம்சன் பிரச்சனையில் பெரிய போராட்டத்தை நடத்தியதைப்போல் இதற்கும் ஏற்பாடு செய்வோம் என்ற ரீதியில் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஜனவரி மாதம் 16 ஆம் தேதியிலிருந்து இரண்டு இலட்சம் பேர்—ஜூட் மில்களைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும்: மற்ற புள்ளிவிவரங்களை மேலவையில் சொல்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அப்படியென்றால் ஜனவரி 16 ஆம் தேதியிலிருந்து பட்டினி கிடக்கிறார்கள். நான் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 14 கட்சித் தொழிற்சாலைகள்—தலைவர்களும், பாதயாத்திரையாக நேராக நடந்து சென்று, ஒவ்வொரு மாநிலத் திலேயும் மேற்கு வங்கத்தில் நடக்கின்ற அநீதியைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டே கல்கத்தாவிற்குச் சென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஜோதிபாசுவைப் பார்த்து, தமிழ்நாட்டிலே 14 ஆம் தேதி அளவிற்கு 11,507 பேர்தான் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள், 3 லாக்கவுட், 12 ஸ்ட்ரைக் முந்தாநாள் வரையில். அதாவது 14 ஆம் தேதி தமிழகத்தில் 3 லாக்கவுட், 12 ஸ்ட்ரைக் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 11,507 பேர்.

பி. அன்ட் சி. மில் பெரிய தொழிற்சாலை, அதில் 7,800 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இதைக் கழித்துப் பார்த்தால் 3,707 பேர்தான். பி. அன்ட் சி. மில்லைக் கழித்துவிட்டால், தமிழ் ம் முழுவதும் இன்றைக்கு organised labourers in plantation, factories and Transport 9 லட்சத்து 41 ஆயிரம் பேர். பி. அன்ட் சி. மில்லைக் கழித்து விட்டால் அதாவது 7,800 பேர்களைக் கழித்துவிட்டால் 3,707 பேர்தான் தமிழகத்திலே ஸ்ட்ரைக், லாக்கவுட்டினால் நேற்று முன்தினம் வரையில்—14 ஆம் தேதி வரையில் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இங்கே போராட்டம் நடத்துவோம் என்று சொல்கிறார்கள். 14 பேர் சேர்ந்து விட்டோம் என்று மிரட்டுகிறார்கள். நான் அவர்களை மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இதிலே நீங்கள் காட்டுகின்ற அக்கறையைப் போல அங்கேயும்

1984 மார்ச் 16]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

காட்டுங்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள நிலைமைகளைப் பற்றி மட்டும்தான் அக்ஷறை வேண்டுமா இந்த 14 பேர்களுர்? இந்த 14 கட்சிகளில் இன்டர்நேஷனல் பார்ட்டீசும் இருக்கிறார்கள். சி.பி.எம். இருக்கிறது, சி.பி.ஐ. இருக்கிறது, இன்டர்நேஷனல் பார்ட்டீஸ். அது மட்டுமல்லாமல் தன்னுடைய ஊரோடு செல்வாக்கு இருக்கும் கட்சிகளும் இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் போல—மாநிலக் கட்சி என்றாலும், நாங்கள் அகில உலகப் பிரச்சனைகளை எடுப்போம் என்று சொல்பவர்களின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அந்த 14 கட்சிகூட்டணியில் இருக்கிறது.

நான் அவர்களையெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நானையோ மறுதினமோ அல்லது சட்டமன்றம் முடிவதற்குள்ளோ—ஏனென்றால் ஜனவரி 16 அம் தேதியிலிருந்து இரண்டு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் மேற்கு வங்கத்திலே பட்டினி கிடக்கிறார்கள்—ஊர்வலமாகச் சென்று இந்த வேலை நிறுத்தத்தை முடிப்பதற்கு ஆன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள நிலைமைகள் இங்கே பத்திரிகைகாரர்கள் எழுதுவதைப் போலவோ அல்லது எழுத வைப்பது போலவோ அல்லது அரசியல்வாதிகள் பேசுவதைப் போலவோ மோசமாக இல்லை. நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருப்பதைப்போல, 11,507 பேர்—இதில் பி. அன்ட் சி.மில் போக 3,707 பேர் தான் ஸ்ட்ரைக் லாக்கவுட்டின் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்வது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் மற்ற மாநிலங்களுக்கும், நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-10.)

1983-ல் ஸ்ட்ரைக்ஸ் அண்டு லாக் அவுட் 212 ஓர்க்கர்ஸ் அஃபெக்டட் 73925. இதை எல்லாம் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து ஆறு, ஏழு ஆண்டுக் காலம் ஆகின்றது. ஒரு வேலை நிறுத்தத்தைக்கூட அதாவது ரன்னிங் ஸ்ட்ரைக்கை ஒன்றைக்கூட We have not prohibited. இதுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி. டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி. அப்படிக்கூட அவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்கள் பாணியில் சொல்வது என்றால் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி. அதாவது எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி, தொழிலாளர் விரோத ஆட்சி, தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையுடைய அது கையாள்கிறது என்று காலையில் எழுந்தவுடன் விநாயகர் பக்தி கொண்டவர்கள் பூஜை நடத்துவதுபோல; அதுமட்டும் அல்லாமல் சுப்ரபாதம் பாடுவது என்று சொல்வார்களே அதுபோல் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி என்றவுடன் அது தொழிலாளர் விரோத ஆட்சி, தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

கையாளுகின்றது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பெரிய வேடிக்கை: அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1969-ல் 2, 1971-ல் 1, 1972-ல் 7, 1973-ல் 6, 1974-ல் 1, 1975-ல் 1, 1976-ல் 1 என்று இப்படி 19 முறை, நடந்து கொண்டிருந்த ஸ்ட்ரைக்குகளை இல்லிகல் என்றுப் ப்ரோகிபிட் செய்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ட்ரைக்குகளைத் தடை செய்யக்கூடியவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு, நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ட்ரைக்குகளைத் தடை செய்யாத புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியைப் பார்த்து கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் குறை சொல்கிறார்கள். கட்சியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற வகையிலே வேறு யாரோடாவது சேர்ந்து அவ்வாறு எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அதை ஒரு ஸ்ட்ரேட்டஜி என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் 19 முறை நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ட்ரைக்குகளைத் தடை செய்தவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ட்ரைக்குகளைத் தடை செய்யாத நம்மைத் தாக்குகிறார்கள் என்பது தான் மன வேதனை தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்போதும் கூட சொல்கிறேன். கரூர் மிலலிலே ஒரு போராட்டம் நடக்கின்றது. அவர்கள் எல்லாம் லேர்னர்ஸ். அதாவது அப்ரன்டிஸ் கொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினையைத் தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆனாலும் அந்த வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்யவில்லை. அதன் காரணமாக இன்றையதினம் ஒரு மிகப் பெரிய பாராட்டுத்ல் சி.பி.எம். தோழர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அது கிடைக்காமல் போய்விட்டதே என்று வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்து 17-10-1983 முதல் 2500 தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கன்னிபாகுமரி மாவட்டத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். முதலாளிகள் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த பஞ்சப்படியை நிறுத்திவிட்டார்கள், கொடுக்க மாட்டேன் என்று, அதற்குப் பின்னால் ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டார்கள். அதன் காரணமாக 50 காசு, ஒரு ரூபாய் கொடுப்பது என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதைத்தான் கொடுத்தார்கள். இதைக் கொடுக்க வில்லை, ஆனால் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் சட்டித் தோழர்களும் டி.எம்.கே. தோழர்களும் மற்றவர்களும் எந்த 10 (பி)யை இந்த அரசு கொண்டுவந்த போது வேண்டாம் என்று எதிர்த்தார்களோ, அந்த 10(பி) யைப் பயன்படுத்தி, அந்த முகலாசி எந்தத் தேதியிலிருந்து அந்தப் பஞ்சப்படி கொடுப்பதை நிறுத்தினாரோ அந்தத் தேதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டது புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் அரசு. திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இதை மனதாரப் பாராட்டினார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இன்டெரிம் ஒர்ட்டினென்ட் என்று அக்ரீமென்ட் வந்ததே அதையும் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவைப்போட்டு அந்த வேலை நிறுத்தம் 1-3-84-ல் நிறுத்தப்பட்டது. 17-10-83-ல்

1984 மார்ச் 16]

[திரு. எஸ். இராகவாணந்தம்]

ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் எந்த 10 (பி)யை கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும் மற்றவர்களும் எதிர்த்தார்களோ அந்த 10 (பி)-யை உபயோகப்படுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டியதைக் கிடைக்கச் செய்தோம். இதிலே ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழகம் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும், அல்லது மத்திய அரசின் தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்குக்கூட ஒரு தொகையைக்கொடு என்று சொல்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சட்டம் அவர்கள் கையில் இல்லை. முதலாளியைப் பார்த்து இந்தத் தொகையைக் கொடு; தொழிலாளர்களுக்கு இந்தத் தொகையை கொடுத்தே ஆகவேண்டும்—கொடுக்கவில்லை என்றால் சிறைக்குப் போக வேண்டும்;—ஃபைன் மட்டுமல்ல இம்பிரிஷ்மென்ட் அன்ட் ஃபைன் ஆர் போத்; என்று ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசுதான் கொண்டுவந்தது. முதலாளியையே ஜெயிலுக்கு அனுப்புகின்ற வகையிலே ஒரு சட்டம் இருப்பது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில்தான்.

ஆக, அந்த 2,500 தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது பஞ்சப்படியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று 10 (பி)-யை உபயோகப்படுத்தி உத்தரவிட்டது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி. ஆனாலும்கூட, அதாவது இந்த ஒப்பந்தத்தைப் போட்டதற்குப் பிறகும் கூட, ஸ்ட்ரைக்கைப் பரிகரிப்பதில் செய்யவில்லை: அதாவது அந்த வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10 (பி)-யை உபயோகப்படுத்தினோம். தொழிலாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படியை வாங்கிக் கொடுத்தோம். முதலாளிகள் பிரதிநிதிகள் வந்து என்னைப் பார்த்தார்கள். நான் சொன்னேன், I am sorry you will have to pay even if it is through your nose. கொடுத்து நான் ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததை நீங்கள் நிறுத்திவிட்டீர்கள். எனவே கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். அவர்களும் சரி, நாங்கள் கொடுக்கவில்லை யென்றால், என்றார்கள். I am very sorry you will have to count the bars. செக்ஷன் 29 (ஏ)-ஐ இன்வோக் பண்ணுவோமே யானால் நீங்கள் கம்பி எண்ண வேண்டிய நிலை வரும். I have no sympathy for you because you have stopped paying the dearness allowance. என்று சொல்லி கேட்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம். இங்கே இல்லை என்றாலும் மேலவையிலே பேசும் பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவம் வழக்கத்திற்கு மாறாக, இந்த அரசைப் பாராட்டுவார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் 10 (பி)-யை இன்வோக் பண்ணிக்கூட வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்யாத ஒரு அரசு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு என்பதை நான் பெருமைபோடு இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டுவிட்டன, இவர்கள் திறப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, 1971-லேயிருந்து

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

1976 வரையிலும் 9 தொழிற்சாலைகள் மூடியதைத் திறந்தார்கள், பாரட்டுகிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் 17 தொழிற்சாலைகள் மூடியதைத் திறந்து இருக்கிறோம். Where is nine and seventeen? அது 9; எங்களுடைய காலத்தில் 17 தொழிற்சாலைகளைத் திறந்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு எப்படித்தான் பேசுகிறார்களோ, கான்கிரீட் எவிடன்ஸ் அல்லது கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் கிரிடிசிசம் என்பார்கள். ஒரு ஆட்சியைப் பற்றி சொல்லும்பொழுது, தொழிலாளர் விரோத அரசு என்று சொன்னால், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு என்று சார்ஜஸ் வைக்க வேண்டும். அதில்லாமல் வேகாக பேசிவிட்டு போய்விட வேண்டியதா, சாதனையை நான் இப்பொழுது சொல்லும்போது என்ன பதில்? நான் இதற்கெல்லாம் பதில் எதிர்பார்க்கிறேன், இப்பொழுது இல்லையென்றால், மேலவையிலோ, பத்திரிகை மூலமாகவோ எதிர்பார்க்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஷெட்யூவில் 13 தொழில்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றால், ஷெட்யூவில் சேர்த்துதான் பிறகு நிர்ணயிக்க வேண்டும். 13 தொழில்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். மேலும் 3 தொழில்களைச் சேர்க்க பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். 15 தொழில்களுக்கு முதன்முதலாகக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியது தனியார் மருத்துவமனைகள், பிரைவேட் கிளினிக்ஸ் இருப்பது; உங்களுக்குத் தெரியும். அங்கே எப்படி சார்ஜ் வாங்குகிறார்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். உள்ளே போய் வெளியே வந்தால் ரூ. 100 கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். கையைத் தொட்டுப்பார்த்தால் ரூ. 150 கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். கண்ணிலே டாக்டர் கைவைத்தால், தொட்டுப்பார்த்தால், ரூ. 150 கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். இது பிரைவேட் கிளினிக்கு ளுடைய நிலைமை. அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் நிலை என்ன, அவை நிலை மிகக் குறைவான ஊதியம், ரூ. 50, ரூ. 60, ரூ. 70, ரூ. 80 என்று வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில்தான் முதன் முதலாக பிரைவேட் ஹாஸ்பிட்டல்ஸ் அன்ட் டிஸ்பென்சரீஸ் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதை மகிழ்ச்சிகரமாக இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். This is not a mean achievement. இது சாதாரண வெற்றி அல்ல. அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களைப் பற்றி யாரும் சிந்தக்கவே இல்லை. முதன்முதலாக சிந்திக்க ஆரம்பித்தது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான், இப்படி முதன்முதலாகக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் 15 தொழில்களில் இந்த ஆட்சி நிர்ணயித்திருக்கிறது. 24 தொழில்களில் நிலைமை செய்திருக்கிறது, மாற்றி அமைத்திருக்கிறது. இன்னும் கமிட்டி போட்டு பரிசீலித்து வருவது 5 நிறுவனங்கள். குழு பரிந்துரை வந்து அரசு

1984 மார்ச் 16]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

பரிசீலனையில் இருப்பது இரண்டு. குழு ஒப்புக்கொண்டு ஆய்விடுள்ளவை, 15 தொழில்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிப்பதற்காக இப்பொழுது அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

இராமநாதபுரத்தில் பெண்களும் குழந்தைகளும் அதிகமாக வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்பதற்காக அங்கே செப்பரேட் டிவிஷன் ஒன்று ஆரம்பித்து, டெப்புட்டி சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரை நியமித்து இருக்கிறோம். அவருடைய ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் சிவாசியில் இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உங்களுடைய தொழிலாளர் கொள்கை என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுடைய தொழிலாளர் கொள்கை இதுதான். எது? நேரடியாக பேச்சு வார்த்தை நடத்துங்கள். அந்த நேரடிப் பேச்சு வார்த்தையில் வெற்றி பெறவில்லையென்றால், சமரச அதிகாரி முன்னால்வந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்துங்கள். அதிலே வெற்றிபெறவில்லையென்றால் அமைச்சரை அணுகுங்கள். அதிலே ஒரு ஒப்பந்தம் வரவில்லையென்றால் 'Please resort to voluntary adjudication or arbitration.' அப்படியென்றால் அரசை அணுகினால் நாங்கள் தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்ப தயாராக இருக்கிறோம். இந்த முறையைக் கொண்டு வேலை நிறுத்தங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அரசு வேண்டிக் கொள்கிறது. அப்படியே வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரவேண்டுமென்றால் வேலை நிறுத்தத்தைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்; 'This is a developing country' இது வளர்ந்துவருகிற நாடு. இங்கே வேலை நிறுத்தங்கள் என்பது லக்சவரி. இந்த நாடு வளர்வதற்கு அது சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். இங்கு உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும், ஆப்டிமம் லெவல் புரடக்ஷன் வேண்டும். அன்-இன்டரப்டட் புரடக்ஷன் வேண்டும். எனவே வேலை நிறுத்தத்தைத் தவிர்த்துவிடுங்கள். இல்லை, எப்படியாவது வேலை நிறுத்தம் நடந்துதான் தீர்வேண்டுமென்றால் யாருக்காக நடத்துகிறீர்கள்? தொழிலாளர்களுக்காக, அதைதான் புரட்சித் தலைவர் சொல்கிறார். அப்படி வேலை நிறுத்தம் செய்துதான் ஆகவேண்டுமென்றால், புரட்சித் தலைவர் என்றைக்கு முதலமைச்சராக வந்தார்களோ அன்றையிலிருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அந்தத் தொழிற்சாலையில் நீங்கள் இரகசிய வாக்கெடுப்பு எடுங்கள். அப்படி வாக்கெடுப்பு எடுக்கிற போது 60 சதவீதத்தினர் வேலை நிறுத்தம் வேண்டுமென்று சொன்னால் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள், அதைப்போல கடைசியாக ஒரு ஒப்பந்தம் வருமேயானால், டிராப்ட் செட்டில்மென்ட், அந்த டிராப்ட் நகல் ஒப்பந்தத்தை தொழிலாளர்கள் முன்னாலே வைத்து அவர்கள் சொன்னது இரகசிய வாக்கெடுப்பு Please note the words 'secret ballot,' இரகசிய வாக்கெடுப்பு எடுத்து அதிலே 60 சதவீதத்தினர் ஏற்றுக் கொள்வார்களானால் ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்துப் போடுங்கள்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

அதுதான் ஜனநாயகம் என்று இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறார். அதை நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களோ, சி.பி.ஐ. தோழர்களோ ஏற்றுக்கொள்வதில்லை, இது எம்.ஜி.ஆர். சொன்னது தானே என்று அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இன்னொருவர் சான்னதை நான் இங்கே படிக்க ஆசைப்படுகிறேன். 'He told the workers to use the weapon 'strike sparingly.' எப்போதாவது உபயோகப்படுத்துங்கள். 'To use the weapon 'strike' sparingly' because neither the owners, workers nor the Government benefit.' முதலாளிகளோ, தொழிலாளர்களோ, அரசோ இலாபம் அடையப்போவதில்லை. எதனால்? வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக. எனவே அந்த கடைசி ஆயுதத்தை ஸ்பேரிங்லி எப்போதாவது உபயோகப்படுத்துங்கள் என்று ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார். அது ஸ்டேட்ஸ்மென்ஸில் 28-12-82-ல் வந்திருக்கிறது. சொன்னவர் மேற்கு வங்கத்தின் முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு, மேற்கு வங்கத்தின் முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு சொல்வதற்கு, 'To use this weapon sparingly.' ஏனென்றால் அது தொழில் அதிபர்களை, தொழிலாளர்களை, அரசை பாதிக்கும். அதைச் சொல்லிவிட்டு எப்படி கோரிக்கை போட வேண்டுமென்று ஒரு ஆலோசனை சொல்கிறார். 'The demands should not be beyond the reach of the owners.' கோரிக்கைகள் முதலாளிகளால் கொடுக்க முடியாததாக இருக்கக் கூடாது. 'Take it to consideration the paying capacity of the establishment.' இந்த அளவிற்கு நாங்கள் சொல்லவில்லை' சொல்லியிருப்பவர் ஜோதிபாசு, நாங்கள் சொல்கிற கொள்கையை விட இது மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறது. இது ஸ்டேட்ஸ்மென்ஸில் வந்தது. நம்முடைய நியூஸ்-டுடே-யில் வந்ததை படித்து காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். அதைச் சான்னவரும் மேற்குவங்கத்தின் முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு தான். ஒரு விழாவில் கலந்துகொண்டு அவர் சொல்கிறார். 'The Chief Minister expressed satisfaction that the Dunlop India Limited having 61 per cent of Indian shares proposed to invest 40 cr res in West Bengal in the near future.' 40 கோடி விரிவாக்கத்திற்கு செலவுசெய்ய இருக்கிறார்கள். He urged the workers to work unitedly and solve all their disputes across the Table without retarding the progress of the company' கம்பெனியினுடைய வளர்ச்சியைப் பாதிக்காமல் 'Without retarding the progress of the company.' ஸ்ட்ரைக் பண்ணினால் குரோத் பாதிக்கும். அதுதானே அதற்கு அர்த்தம். பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள். நான் வருத்தப்படுகிறேன். சி.பி.எம். தோழர்கள் குறிப்பாக எதற்கெடுத்தாலும் ஆவேசமாகப் பேசக்கூடிய என்னுடைய அருமை நண்பர் உமாநாத் அவர்களும், ரமணி அவர்களும், சங்கரய்யா அவர்களும் இங்கே இல்லையே என்று வருத்தப்படுகிறேன். ஜோதிபாசு அறிவுரையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா, அதாவது, Try to settle it across the table' மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறபோது, 60%

1984 மார்ச் 16]

[வா.திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

வாக்குகள் ரகசிய வாக்கு எடுப்புகள் மூலம் கிடைத்ததால் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஜோதிபாசு அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்? ரூ 40 கோடி விரிவாக்கத்திற்குப் போடுகிறார்கள் என்பதற்காக சொல்கிறார். ஏனென்றால், மேற்கு வங்கத்தில் பிரைவேட் செக்டர் இன்டஸ்ட்ரிஸ் வரவேண்டும். மிச்சுடு எகானமிக்ஸ் பிரைவேட் டீசக்டாரை என்கரேஜ் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலதிபர்கள் நிறையவரவேண்டும். தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டும். அதன் மூலமாக அதிகமாக வேலை வாய்ப்புகள் பெருகவேண்டும், என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறார் திரு. ஜோதிபாசு. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அதைச் சொல்கிறபோது தொழிலாளர் விரோத அரசு என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே முதலமைச்சர் வேலைநிறுத்தத்தை ஸ்பேரிங்காக யூஸ் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார். ஆனால் ஜோதிபாசு அவர்கள் பிரச்சினைகளை அக்ராஸ் தி டேபிள் செட்டிஸ்மெண்டு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்; இது 5-3-84 நியூஸ் ரு டேயில் வந்திருக்கிறது, இதெல்லாம் சரியான ரிப்போர்ட்தான் என்று அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு அவர்கள் என்ன சொல்லக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நேரடியாகப்பேச வரவில்லையென்றால், வழக்கு மன்றத்திற்குத் தானே போகிறோம். அப்படி வழக்குமன்றத்திற்கு அனுப்புகிறபோது என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், அது சரியல்ல என்கிறார்கள். சி.பி.எம்., சி.டி.ஐ. கட்சிகள் இது குறித்து ஒரு நிலையான கொள்கையை உறுதியான கொள்கையைக் கையாளவேண்டும், 'தே ஆர் நாட் பாஸேயிங் எ கன்சிஸ்டண்ட் பாலிசி. நேற்றையதினம் பேசும்போது சொன்னார்கள். கருர் பிரச்சினையை தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்தது தவறு என்று சொன்னார்கள். ஏன் தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பினீர்கள் என்று கேட்டார்கள். கருர் பேசிய நம்முடைய நண்பர் கல்யாணசுந்தரம், எம்.பி. சொன்னார், தொழில் நீதிமன்றம் சர்வ ரோக நிவாரணியா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அதே கல்யாணசுந்தரம், கந்தசாமி மில் பிரச்சினையை தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பினார்கள் என்று என்னை வைத்துக்கொண்டே முதலமைச்சரிடம் கேட்டார்கள். ஏன் இப்படி, பிரபுடைக் கொள்கையை பாலோ செய்கிறீர்கள்? நீங்கள் ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினீர்கள் என்று சொன்னால், உடனே நான் 'எஸ்' என்று சொல்லி, எஸ். இராகவானந்தம் என்று கையெழுத்துப் போடவேண்டும். நீங்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னால், அதற்கும் 'எஸ்' என்று சொல்லி நான் கையெழுத்திட வேண்டும். இப்படி நீங்கள் நினைத்தால் எங்களுக்கு என்று ஒரு கொள்கை இல்லையா? அண்ணா எங்களுக்குச் சொல்லித்தரவில்லையா, பிரச்சினைகளை பரிசீலித்து பரிந்துரை செய்வதற்கு கொஞ்சம் இண்டலிஜன்ஸ். கா மன்சென்ஸ் எங்களுக்கு இல்லையா? கருர் மில் பிரச்சினையை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1984 மார்ச் 16]

கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியது அவரே என்று பேசுகிறபோது, கந்தசாமி மில் பிரச்சினை குறித்து, கல்யாணசுந்தரம் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்பது தவறில்லையா? ஆகவே தான், நாங்கள் ஒரு சீரான கொள்கையை, நிலையான கொள்கையை வைத்து, எதை எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ, அப்படி முடிவெடுத்து செய்து கொண்டுவருகிறோம்.

‘அனதர் ஒன் மோர் இன்கன்சிஸ்டென்சி’ பற்றி நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ‘டேம்கோ’ தொழிற்சங்கம் சி.ஐ.டி.யுக்கு சொந்தமா? அல்லது குசேலருக்குச் சொந்தமா? அதிலே யார். தலைவராக இருப்பது என்ற போராட்டம் நடந்த நேரத்தில் அதை சிவில் கோர்ட்டுக்கு விடவேண்டும் என்று சொன்னோம். சமரச பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் அதைத் தீர்க்கமுடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் 12 (3) செட்டில்மெண்டு போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 12 (3) செட்டில்மெண்டு போடவேண்டுமென்று சொன்னால், சமரச அதிகாரி கையெழுத்துக்கு யார் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அவர்களும் கையெழுத்து போடவேண்டும். அதற்கு வாய்ப்பில்லை என்ற காரணத்தினால் 18 (1) செட்டில்மெண்டு போட்டுங்கள் என்று சொன்னோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் 4-3-84 அன்று மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸ்-ல், ஏ.ஐ.டி.யு.சி. ஜி.என்.டி.யு.சி. ஆகியவற்றை விட்டுவிட்டு, சி.ஐ.டி.யு. தனியாக வலியுச்சென்று 18 (1) செட்டில்மெண்டு போட்டுக்கொண்டார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் முன் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது,

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனத்தில் 18 (1) செட்டில்மென்ட் சி.ஐ.டி.யு. யூனியன் தனியாகப் போட்டுக்கொள்ளலாம். ஆனால் ‘டாம்கோவில்’ அப்படி 18 (1) செட்டில்மென்ட் போட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னால் செய்ய மறுக்கிறார்கள். அது குசேலருக்கு சொந்தமா சிந்தனுக்குச் சொந்தமா என்ற தகராறு இருக்கிறது. ஆகையால் உங்களைப் பொறுத்தவரையில் 18 (1) செட்டில்மென்ட் போட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறோம். மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனத்தில் 18 (1) செட்டில்மென்ட் போட்டவர்கள் ‘டாம்கோவில்’ போடச்சொன்னால் அது தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். இதை எல்லாம் நீங்கள் சிந்தித்துச் சொல்லி விட்டீர்கள். அரசின் சார்பில் நான் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லி விட்டேன். நாட்டு மக்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்துவருகின்ற சரியான நியாயமான காரியங்களை அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்து வருகின்ற காரணத்தால் எந்தத் கேர்தல் வந்தாலும் இந்த நாட்டு மக்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் பக்கம் நின்றார்கள்; இனியும் நிற்பார்கள் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1984 மார்ச் 16]

கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,17,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,21,77,000/-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 12-3-1984 காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்ன: பேரவை பிற்பகல் 1-32 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்று ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

125. கோயம்புத்தூர் மற்றும் குன்னூரில் உள்ள ஏவல்விடும் மையங்களில் விறக்கப்படும் தேயிலைக்கு விந்நக்கப்படும் விற்பனை வரியை ஆறு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாக குறைப்பது குறித்து வணிக வரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 14-12-1983 ஆம் நாளிட்ட 1416 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் I/1956] 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பற்றது].

126. 4-3-1979 முதல் 23-3-1979 வரை தேங்காய்கள் கொள்முதல் செய்த எந்த ஒரு வணிகரும் செலுத்தும் வரியினை தள்ளி வைத்தல் குறித்து வணிக வரிச் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 17-12-1983 ஆம் நாளிட்ட 1433 ஆம் எண்